

ผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและ
ต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

บทคัดย่อ

ของ

นายสรายุทธ จันทรมบัติ

26 เม.ย. 2548

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มีนาคม 2548

สรายุทธ จันทรสมบัติ . (2548). ผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 2) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ก่อน และหลังการทดลองด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 24 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอน จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน 4) แบบวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สูตร t-test for dependent group และสูตรการคิดค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานหลังการทดลองมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THE EFFECT OF USING COOPERATIVE LEARNING ON ENGLISH READING
COMPREHENSION AND ATTITUDES TOWARDS THE READING SKILLS OF THIRD YEAR
INTERMEDIATE LEVEL STUDENTS AT ROI-ET COLLEGE OF DRAMATIC ARTS

AN ABSTRACT

BY

MR.SARAYOOTH JUNTARASOMBUT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

March 2005

Sarayooth Juntarasombut. (2005). *The Effect of Using Cooperative Learning on English Reading Comprehension and Attitudes Towards the Reading Skills of Third Year Intermediate Level Students at Roi-et College of Dramatic Arts*. Master's Project, M.A.(Teaching English as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Ajarn Koolatip Rohitratana.

The purposes of this study were a) to study the effect of using Cooperative Learning Technique : Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) on English reading comprehension of Third Year Intermediate Level Students and b) to study the Third Year Intermediate Level Students' attitudes on the reading skills before and after the study.

The samples were 24 Third Year Intermediate Level Students at Roi-Et College of Dramatic Arts, during the second semester of 2004 academic year. They were chosen by simple random sampling. The study was carried out for 24 periods, each period consisting of fifty minutes. The instruments used were a) 6 lesson plans, b) an English reading comprehension test; pre-test and post-test, c) group work behavioural observation form, d) attitudes questionnaire on English reading skills. The mean, percentage and t-test for dependent group were used as statistical methods.

The results of the study revealed that :

1. After the study the students' abilities in English reading comprehension was significantly increased at the .05 level.
2. The students' attitudes towards English reading skills significantly increased at the .05 level.

ผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและ
ต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

สารนิพนธ์

ของ

นายสรายุทธ จันทรมบัติ

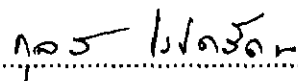
เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

มีนาคม 2548

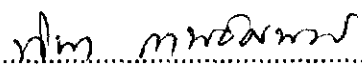
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

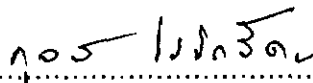
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

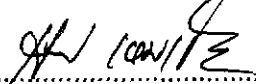

.....
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)

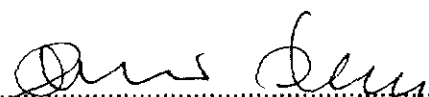
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอัศวพงศ์)

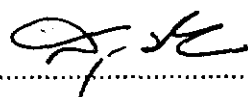
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เทมเชื้อ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์อรพรณ วีระวงศ์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 7 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2548

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านด้วยความเคารพอย่างสูง ขอขอบพระคุณอาจารย์กุลทิพย์ โรหิตรัตนะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ และ อาจารย์อรพรรณ วีระวงศ์ กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ พร้อมด้วยคณาจารย์ในสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษทุกท่านที่ได้อุทิศเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือตลอดมาจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อาจารย์ในหมวดภาษาอังกฤษทุกท่าน ขอขอบคุณนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสมฤทธิ์ จันทรสมบัติ ผู้ล่วงลับไปแล้ว คุณแม่วินัส จันทรสมบัติ ญาติพี่น้องทุกคน รุ่นพี่ รุ่นน้องและเพื่อนๆ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน ส่งเสริมด้วยความรัก และห่วงใยตลอดมา

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณบิดา มารดา และขอแสดงความระลึกถึงพระคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ ประสาทวิชาความรู้ การศึกษา อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

สรายุทธ จันทรสมบัติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน.....	7
ความหมายของการอ่าน.....	7
ความเข้าใจในการอ่าน.....	7
องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน.....	9
ระดับความเข้าใจในการอ่าน.....	11
ประเภทและวิธีการอ่าน.....	13
การวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	16
ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	16
แนวคิดที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ.....	17
หลักการพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ.....	17
เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ.....	18
ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ.....	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	20
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	20
รูปแบบของการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	21
องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	25
ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	26
การประเมินผล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2(ต่อ)	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	29
	งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
	งานวิจัยในประเทศ.....	29
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ.....	31
	ความหมายของเจตคติ.....	31
	ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ.....	32
	การสร้างเจตคติต่อการเรียน.....	33
	เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	33
	หลักการวัดเจตคติ.....	34
	มาตราวัดเจตคติ.....	35
3	วิธีการศึกษาค้นคว้า.....	40
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	40
	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	41
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	54
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	54
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	54
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	55
	อภิปรายผล.....	56
	ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....	59
	บรรณานุกรม.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย (ตาราง)	69
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (ตาราง).....	71
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
ภาคผนวก ง หนังสือราชการ.....	111
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 117

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การคิดคะแนนทีม.....	28
2	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	46
3	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานจากแบบ ทดสอบแบบปรนัย.....	47
4	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานแบบทดสอบแบบ อัตนัย.....	47
5	การเปรียบเทียบคะแนนทดสอบย่อย 6 ครั้ง.....	49
6	การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและ หลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน	50
7	ผลของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษโดย วิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	52
8	ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือ แบบผสมผสาน.....	70
9	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลัง การทดลอง โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	72
10	เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง โดยวิธี เรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	73
11	เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง โดยวิธี เรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	75
12	การเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการทดลอง.....	77
13	พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนทั้งหมดโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือ แบบผสมผสาน.....	78

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน.....	10
2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา.....	34
3 แสดงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	39
4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน.....	48
5 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการทดลอง.....	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อทางด้านค้าขาย โทรมคมนาคม การศึกษา และอื่นๆ ระบบการศึกษาไทยในขณะนี้จึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้ดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้ถูกต้องและเหมาะสม (ละเอียต จุฑานนท์.2543)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว อำนาจ บุญศิริวิบูลย์ (2542 :10) ได้กล่าวว่า ทักษะการอ่านดูเหมือนจะเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคนจนมีอาจจะหลีกเลี่ยงหรือละเลยได้ เพราะโลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งการอ่าน เราจึงต้องอ่านเพื่อจะได้ติดตามความก้าวหน้า เหตุการณ์ หรือ ความเคลื่อนไหวต่างๆที่เกิดขึ้นได้ทันทั่วๆไป การที่นักศึกษาจะศึกษาเล่าเรียนประสบความสำเร็จดังที่ได้ตั้งใจไว้หรือให้เกิดสัมฤทธิ์ผลมากนักน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับศักยภาพการอ่านของนักศึกษาเอง ด้วยว่าอ่านเป็นหรืออ่านอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ สังคมใดก็ตามที่สมาชิกรู้หนังสือและชอบอ่าน หนังสือมากย่อมจะเจริญก้าวหน้าและพัฒนาไปได้รวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมุทรา เชนเชาวนิช (2542 : 2) ที่กล่าวว่า คนที่อ่านหนังสือเป็นย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่า เหตุผลง่าย ๆ ก็คือสามารถอ่านข้อความต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ดีความหรือ เข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง จดจำเรื่องต่างได้ทั้งหมดหรือเกือบหมด เมื่อถึงคราวจำเป็น ก็สามารถสื่อสารสิ่งเหล่านี้ให้เป็นที่เข้าใจได้นอกจากนี้บุคคลดังกล่าวยังอาจเปรียบเสมือนแหล่งความรู้ และประสบการณ์ต่างๆที่น่าสนใจอีกด้วย

จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ. 2540 :17) พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลายยังอยู่ในระดับที่ยังต้องปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอัจฉรา วงศ์โสธร (2531) ที่พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อยู่ในระดับปานกลาง ยังต้องปรับปรุงแก้ไข นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับเกือบปานกลาง ยังต้องปรับปรุงแก้ไข และนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลางยังต้องปรับปรุงแก้ไข กล่าวโดยสรุปความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน นักศึกษา อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงแก้ไขทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับการสอบถามสภาพปัญหาจากครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ได้ให้ความเห็นว่า ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำ ต้องมีการปรับปรุงอีกหลายเรื่อง เช่น ด้านความสามารถในการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และความรู้ทางด้านการใช้ยุทธวิธีในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งสาเหตุของปัญหาดังกล่าวอาจมาจากตัวนักเรียนเอง เช่น นักเรียนขาดความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนแตกต่างกัน

ทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ หรืออาจมาจากครูผู้สอนที่ใช้วิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดี และไม่เห็นถึงประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษต่ำและจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่าลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น เข้าเรียนสาย ขาดเรียนบ่อย ชวนเพื่อนคุยในห้องเรียน ไม่ส่งงานตามกำหนด

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) มาทดลองใช้กับนักเรียน เพราะวิธีสอนแบบนี้เป็นวิธีที่จัดกลุ่มนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกันมาเรียนร่วมกัน โดยนักเรียนเก่งจะช่วยเหลือนักเรียนอ่อนในการเรียน นักเรียนแต่ละคนจะช่วยกันทำงานศึกษาหาความรู้ ยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ทำให้เกิดความภูมิใจในความสามารถของตัวเอง ละเอียต จูทานนท์ (2543 :103) ได้กล่าวว่า ในการสอนภาษาต่างประเทศ การเรียนแบบร่วมมือจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาภาษาและบูรณาการภาษาเข้ากับเนื้อหาโดยอาศัยการสื่อสารอย่างมีชีวิตชีวาเพิ่มขึ้น และจากงานวิจัยของเอนไรท์และ โคลสกี (Enright;& Closky.1985) พบว่านักเรียนที่ได้ทำงานร่วมกันโดยมีผู้สอนที่มีความรู้คอยดูแล จะมีการพัฒนาอย่างมากที่สุดทั้งทางด้านภาษาและสติปัญญา ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางภาษามากขึ้นจากการทำงานกลุ่ม ทำให้ได้รับผลดีในเรื่องต่างๆ เช่น มีข้อมูลป้อนเข้าซึ่งเป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจได้มากขึ้นโดยผ่านปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน มีทักษะการฟังที่ดีขึ้นซึ่งเป็นผลจากการตอบโต้และแสดงออกตามสิ่งที่พูดไป ได้รับการตอบโต้อย่างฉับพลันจากการมีส่วนร่วมในกลุ่ม สร้างคำ พูดตามคำพูดของคนอื่นโดยการตกแต่งใหม่หรือพูดย้ำทวน ซึ่งจากผลการวิจัยของ นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 58) พบว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนในกลุ่ม จะไม่มีปัญหาในด้านอารมณ์และจิตใจ ทำให้สมาธิในการเรียนสูง มีความตั้งใจเรียนสูง เมื่อมีปัญหาทางการเรียนก็สามารถถามจากเพื่อนได้ จึงทำให้ผลการเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ตรงข้ามกับนักเรียนที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน มักเกิดปัญหาในด้านอารมณ์และจิตใจ อาจจะมีความรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้ง ขาดเพื่อน เมื่อมีปัญหาในการเรียนก็ไม่สามารถปรึกษาเพื่อนคนใดได้ ผลการเรียนจึงต่ำลง นอกจากนี้ พูทแนม (Putnam.1998 : 24) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่าการเรียนแบบเรียนคนเดียว นอกจากนี้ผู้วิจัยยังค้นพบอีกว่าการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Positive Interdependence) และความสามารถของแต่ละบุคคลในกลุ่ม (Individual Accountability) จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

การเรียนแบบร่วมมือนั้นมีหลายรูปแบบ รูปแบบที่ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมาดัดแปลงใช้กับนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 คือ การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน(Cooperative Integrated Reading and Composition ; CIRC) ซึ่งพัฒนาโดย สตีเวนส์;แมดเด็น;สลาบิน;และฟาร์นิช(Stevens;Madden;Slavin;&Farnish :1987) เป็นวิธีการเรียนการสอนอ่านที่ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือกัน ร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมาย แลกเปลี่ยนประสบการณ์

และความคิดเห็นซึ่งกันและกัน วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537: 3) กล่าวว่า การเรียนโดยวิธีดังกล่าวเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทการเรียนรู้แบบทีมชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจให้ผู้เรียนถ่ายทอดความเข้าใจออกมาโดยการเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่านออกมาตามความคิดเห็นของตนเองหลังจากการเล่าเรื่อง

นอกจากวิธีการสอนของครูแล้วเจตคติของผู้เรียนก็เป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งถ้าผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านแล้ว ผู้เรียนก็ย่อมมีความสามารถที่จะพัฒนาการอ่านได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สามารถที่จะทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ การที่ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ผู้สอนก็มีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะสร้างเจตคติให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียน โดยผู้สอนจะต้องใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียนจึงจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านและผู้เรียนก็จะเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะช่วยทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนดีขึ้นและจะเป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียน ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (อ 035) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียน 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ เรียงตามระดับคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ของ ปีการศึกษา 2546 เป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง และนักเรียนกลุ่มอ่อน แล้วจึงแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน และนักเรียนอ่อน 2 คน จำนวน 6 กลุ่ม

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ๆ ละ 4 คาบๆ ละ 50 นาที รวม 24 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ทั้งนี้ไม่รวมระยะเวลาในการทดสอบก่อนและหลัง การศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาที่ครอบคลุมตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (อ 035) ของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534) ดังนี้คือ เนื้อหาจาก บทคัด บทความ ประกาศ และจากสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้เข้าใจและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวแปรที่ศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีตัวแปร ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระได้แก่ วิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.2 เจตคติต่อการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการตีความ วิเคราะห์ จับใจความสำคัญและแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน โดยวัดจากแบบทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังการทดลอง (Post-test)

2. วิธีเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีที่ดัดแปลงมาจากวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) ของสลาบินและคนอื่นๆ (Slavin; et al.1987) ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านโดยให้นักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน นักเรียนอ่อน 2 คน ซึ่งได้มาจากการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ตามคะแนนที่ได้จากภาคเรียนที่ผ่านมา นักเรียนเก่งและอ่อนจับคู่กันช่วยกันศึกษาบทอ่านและทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ โดยแต่ละคู่สรุปเรื่องราวที่อ่านก่อน จากนั้นร่วมอภิปรายในกลุ่มเพื่อเขียนสรุป หลังจากเรียนจบในแต่ละบท นักเรียนจะทำแบบทดสอบ ครูจะประกาศคะแนนให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทราบ โดยการติดประกาศ คะแนนของกลุ่มมาจากคะแนนเฉลี่ยของสมาชิกทั้งหมดในกลุ่มเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่าน ความสำเร็จของแต่ละทีมขึ้นอยู่กับความร่วมมือ และความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม (Slavin; et al.1987 : 88)

3. เจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ รวมถึงความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวัดจากแบบสอบถามการวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ตามวิธีวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale)

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน หลังการทดลองสูงกว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

2. เจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน หลังการทดลองสูงกว่าเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิดต่างๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 1.5 ประเภทและวิธีการอ่าน
 - 1.6 เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.2 แนวคิดที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.3 หลักการพื้นฐานของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.4 เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ
 - 2.5 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน(CIRC)
 - 3.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
 - 3.2 รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
 - 3.3 องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
 - 3.4 ขั้นตอนการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
 - 3.5 การประเมินผล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
 - 4.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ
 - 5.1 ความหมายของเจตคติ
 - 5.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ
 - 5.3 การสร้างเจตคติในการเรียน
 - 5.4 เจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ
 - 5.5 หลักการวัดเจตคติ
 - 5.6 มาตรฐานวัดเจตคติ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ในลักษณะที่คล้ายกัน ดังนี้

คูเปอร์;และคนอื่นๆ (Cooper; et al.1988 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านคือ กระบวนการของการสร้างและการสื่อความหมายจากข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ โดยผู้อ่านใช้ประสบการณ์หรือความรู้เดิมเพื่อแปลความหมายจากบริบท โดยมี 2 องค์ประกอบด้วยกันคือปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหาหรือบทความ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฮูด;และโซโลมอน (Hood;& Solomon.1985 : 7) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า เป็นกระบวนการที่ใช้ความรู้ของผู้อ่านกับภาษาที่เขียนในการสร้างความหมายจากเนื้อหา

ครอเลย์ (Crawley.1995 : 14-45)ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิดระลึกถึงคำต่างๆที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับสิ่งที่มองเห็นแล้วจึงสื่อความหมายจากตัวอักษรที่อ่าน ในขณะที่สุรานี้ แก้วกลม (2542 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการของความเข้าใจโดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ 2 ประเภทเพื่อที่จะเข้าใจความหมายของเนื้อหา คือ ความรู้จากประสบการณ์เดิม และความรู้ระบบของภาษา นอกจากนั้นผู้อ่านจะต้องเดาความหมายจากเรื่องที่กำลังอ่านเพราะว่าเนื้อหาหรือบทความอาจจะมีคามไม่ชัดเจนในเรื่องของความหมาย โดยผู้อ่านจะต้องอ่านสรุปเองจากตัวเนื้อหาที่อ่าน

สมุทร เข็นขวานิช (2542 : 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบและอาจจะโต้ตอบกับผู้อื่นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเป็น กระบวนการของการแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนตั้งใจที่จะสื่อความหมาย โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้พื้นฐานเดิมที่มีอยู่ ประกอบกับกระบวนการคิด ความรู้ทางภาษา ในการตีความหมายจากสิ่งที่อ่าน โดยให้ได้ความหมายที่ชัดเจนและใกล้เคียงกับข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อออกมาให้ผู้อ่านได้รับรู้

1.2 ความเข้าใจในการอ่าน

การที่ผู้อ่านประสบผลสำเร็จในการอ่านแสดงว่าผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่าน สามารถนำความรู้จากสิ่งที่อ่านมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับการดำรงชีวิตของตนเอง นี่คือจุดประสงค์หลักของการอ่าน ฉะนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการอ่าน ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว การอ่านก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ได้มีนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

จอห์นสตัน (Johnston.1983 : 17) ได้สรุปความหมายของความเข้าใจในการอ่านคือ

การรับรู้การใช้ยุทธวิธีหลาย ๆ อย่าง รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหา เพื่อแปลความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจที่จะถ่ายทอดออกมาทางตัวอักษร เพราะว่าเป็นเนื้อหาหรือบทความที่ไม่ได้บอกความหมายชัดเจนนัก ผู้อ่านจะต้องใช้ประสบการณ์และความรู้เดิมในการทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่าน โดยทั่วไป มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ผู้เขียนถ่ายทอดให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยง่าย เพราะความตั้งใจของผู้เขียนคือต้องการให้ผู้อ่านคิดวิเคราะห์ และสรุปความหมายจากสิ่งที่อ่านเอง

เพจ; และพินเนล (Page;& Pinnell.1979 : 34-40) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การสร้างความหมายใหม่ การแปลความหมายและการประเมินสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนในเนื้อหาหลายอย่าง โดยผู้อ่านอาศัยความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในชีวิตในการตีความหมาย ซึ่งคล้ายกับแอนเดอร์สัน และเพียร์สัน (Conley.1995 : 51; citing Anderson;& Pearson.1984) ที่ได้ให้ความหมายว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ปฏิสัมพันธ์ของความรู้เดิมที่หลากหลายกับข้อมูลความรู้ใหม่

คูเปอร์; และคนอื่นๆ (Cooper;et al.1988 : 27-28) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ กระบวนการของการสร้างความหมายจากบริบทในเนื้อหาและข้อมูล โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน กระบวนการของการสร้างความหมายนี้เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา ความหมายของเนื้อหาถูกตีความหมายโดยผู้อ่าน ไม่ใช่มาจากตัวอักษรในเนื้อหา ความหมายที่ผู้อ่านสร้างขึ้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน รวมถึงการพัฒนาทางด้านภาษา

เพียร์สัน (เคลือวัลย์ ทองวันดี.2540 : 27; อ้างอิงจาก Pearson.1978 : 8-10) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เกี่ยวข้องกับภาษา แรงจูงใจ การรับรู้ การพัฒนามโนทัศน์และประสบการณ์ ซึ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการอ่านมี 2 ประเภท คือ

1.องค์ประกอบภายในสมอง ได้แก่ ความสามารถทางด้านภาษา (Linguistic Competence) ความสนใจ แรงจูงใจ และความสามารถในการสะสมการอ่าน

2.องค์ประกอบภายนอกสมอง ซึ่งแบ่งออกเป็น

2.1 องค์ประกอบในหน้ากระดาษ นั่นคือคุณลักษณะของเนื้อความ รวมทั้งความยากง่าย ของเนื้อหาและการจัดระบบในเนื้อหา

2.2 คุณภาพของสิ่งแวดล้อมของผู้อ่าน รวมทั้งองค์ประกอบที่ควรกระทำก่อน ระหว่าง หรือหลังการอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อยู่ในเนื้อเรื่อง

เกรลเลท (นฤมล เลียบสวัสดิ์. 2545 : 9 ; อ้างอิงจาก Grellet.1994 : 1-5) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการทำความเข้าใจในเนื้อความที่ถูกเขียนขึ้นมาไว้ว่า เป็นการจับใจความสำคัญจากเนื้อหานั้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และในการอ่านแต่ละครั้งนั้นย่อมมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไป ความเข้าใจในเนื้อหาของสิ่งที่อ่านที่สำคัญ คือ ต้องเข้าใจรายละเอียดของเนื้อหาด้วย และจุดมุ่งหมายที่ควรพิจารณาในเบื้องต้นของการอ่าน คือ

- 1.สิ่งที่อ่าน
- 2.จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 3.กลวิธีในการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2542 : 73) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่จะอนุมาน ข้อความหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นได้แค่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนกระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นอีกด้วย

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความสามารถของผู้อ่านในการจับใจความสำคัญ การสร้างความหมายใหม่ แปลความ ตีความหมาย คติวิเคราะห์ การประเมินจากสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียน และสรุปความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้พื้นฐานจากประสบการณ์เดิม กระบวนการคิด และความสามารถทางด้านภาษาในการทำความเข้าใจเนื้อหาในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อความหมายออกมาทางด้านตัวหนังสือ

1.3 องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน

วิลเลียมส์ (สุวรรณี เวทโรสง.2544 : 8 ; อ้างอิงจาก Williams.1994 : 3-12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (knowledge of the Writing System) ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และการจดจำคำเหล่านั้นได้
2. ความรู้ในเรื่องของภาษา (Knowledge of the Language) ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน
3. ความสามารถในการตีความ (Ability to Interpret) การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวม และพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคในการตีความ
4. ความรู้รอบตัว (Knowledge of the World) ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก จะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ
5. เหตุผลในการอ่านและวิธีในการอ่าน (Reason for Reading and Reading Style) แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2542 : 74) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. สามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงถึงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบางอย่างที่ควรสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3.สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด

4.สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

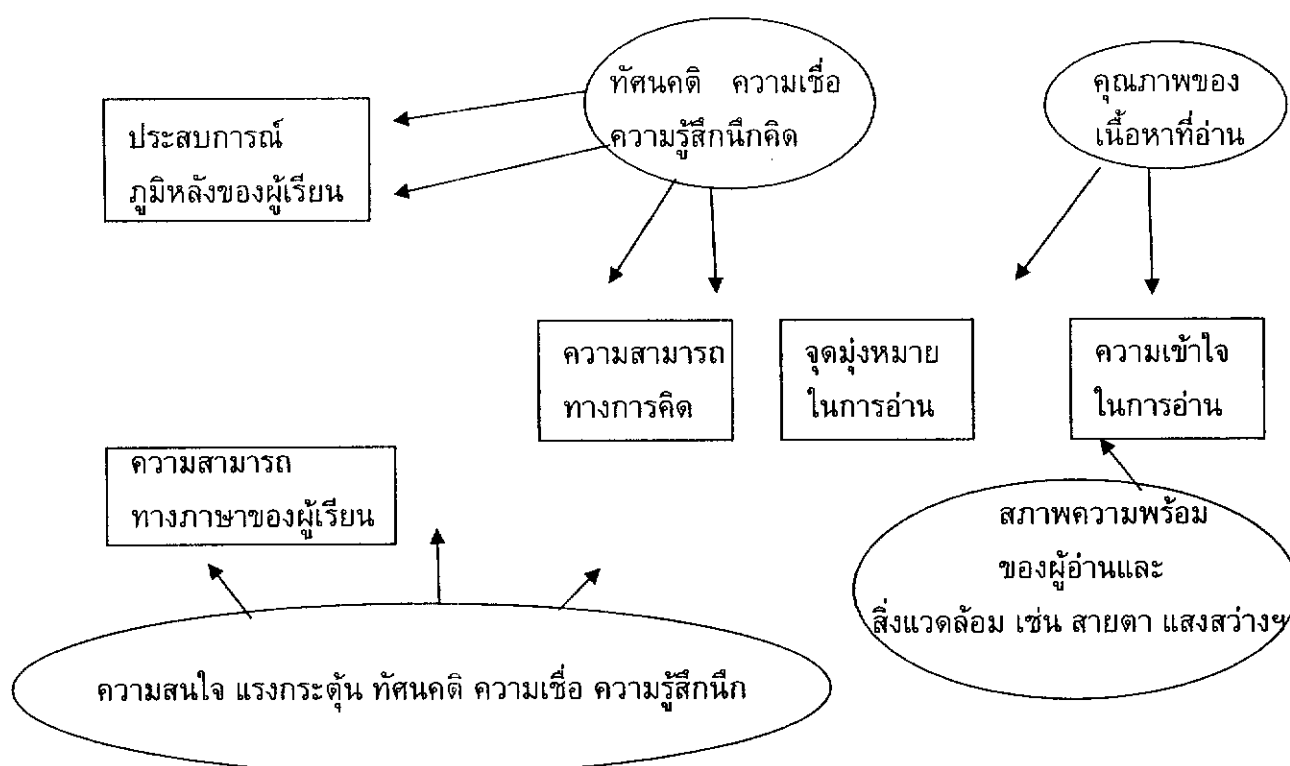
5.สามารถใช้วิจารณ์งานของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน

6.สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะ

นอกจากนี้ เสรียม โตรัตน์ (2524 : 4) ได้สรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่านซึ่งพอจะสรุปได้ 5 ประการดังนี้คือ

- 1.ประสบการณ์ภูมิหลังของผู้เรียน (Background Experience)
- 2.ความสามารถในการเข้าใจภาษาของผู้เรียน (Language Abilities)
- 3.ความสามารถในการคิด (Thinking Abilities)
- 4.ความสนใจ แรงกระตุ้น ทศนคติ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ต่างๆ (Affection)
- 5.จุดมุ่งหมายในการอ่าน (Reading Purposes)

ดังภาพประกอบข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการอ่าน (เสรียม โตรัตน์.2524 :4)

สรุปได้ว่าการอ่านจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน เช่น ประสบการณ์เดิม ความสนใจในเรื่องที่อ่าน ความสามารถทางด้านภาษา จุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นต้น

1.4 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

มีผู้เชี่ยวชาญจัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่างๆ กันดังนี้

สมิท (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.2531 : 85 ; อ้างอิงจาก Smith. 1963 : 262) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจขั้นต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียน

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง แต่เป็นความหมายแฝงที่อยู่ในข้อความ

3.ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) ความเข้าใจในระดับนี้ หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับต้น และในระดับขั้นตีความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

เบอร์มิสเตอร์ (เสียม โดรัตน์. 2524 :10 ;อ้างอิงจาก Burmeister.1974:4) ได้กล่าวถึงระดับการอ่านโดยอาศัยพื้นฐานจาก Bloom's Taxonomy อีกต่อหนึ่ง เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister)ได้อธิบายเกี่ยวกับระดับต่างๆ ของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1.ระดับความจำ (Memory) หมายถึง การจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวถึงได้แก่ การจำข้อเท็จจริง (Facts) วันที่ (Dates) ความหมาย (Definitions) การจำใจความสำคัญที่ผู้เขียนเขียนไว้ (Main idea as given by the author) การจำลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น (Sequence of events) และการจำคำสั่งที่ได้แจ้งไว้ (Directions as given)

2.ระดับการแปลความ (Translation) หมายถึง การนำข้อความหรือสิ่งที่ทราบมาแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ (Paraphrase) ความหมายของคำหรือบทความ การนำใจความจากข้อความหนึ่งไปแปรรูปเป็นแผนภูมิ แผนที่หรือแผนภาพ การปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้เขียนไว้ เป็นต้น

3.ระดับการตีความ (Interpretation) หมายถึง การมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ โดยผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ ได้แก่ การหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้หรือการให้เหตุเพื่อหาผล การคาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้บ่งไว้ การรวบรัดใจความที่กล่าวโดยทั่วไป (Deduction from generalization) การเชื่อมโยงถึงตัวบุคคลในเรื่องว่าเป็นเรื่องจริงหรือเรื่องสมมุติขึ้นมา (Real of imaginary)

4.ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นความสามารถระดับค่อนข้างสูงของการเรียนรู้ กิจกรรมในระดับนี้คือความสามารถในการมองเห็นตัวอย่าง (Recognizing an instance) เมื่อนำหลักการไปประยุกต์ด้วย

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความรู้ในการแบ่งแยกและตรวจตรา

แต่ละส่วนที่ประกอบกันเข้าเป็นส่วนเต็ม ได้แก่ การลงความเห็นหรือตัดสินโดยอาศัยความเป็นจริงของแหล่งข้อมูล การแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น การวิเคราะห์คำโฆษณาชวนเชื่อ และการตรวจพบการใช้เหตุผลอย่างผิดๆ (Fallacies of reasoning)

6. ระดับสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง การวางมาตรฐานและตัดสินหนึ่งสิ่งใดโดยอาศัยมาตรฐานที่ได้ตั้งไว้

7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบางอย่างที่เป็นจริง (Facts) และอะไรบางอย่างที่เป็นความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

แมนเกียนี,แบดเดอร์;และวอร์คเกอร์ (Mangieni;Bader;& Walker.1982 : 63) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านซึ่งคล้ายกับแนวความคิดของบาร์เรท (เลียม ไรต์. 2524 : 12 ; อ้างอิงจาก Barrett.1968 :21) ไว้ดังนี้

1.ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Understanding) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจและรับรู้โดยผ่านกระบวนการคิดจากข้อมูลที่ผู้เขียนได้เขียนไว้อย่างชัดเจน ความเข้าใจทั้งหมดของความหมายของคำ ประโยค และย่อหน้าเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการคิดในระดับนี้

2. ระดับความเข้าใจทางด้านการสรุปความ (Inferential Comprehension) ความเข้าใจในระดับนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านได้รวบรวมความคิด และข้อมูลจากบทความด้วยความรู้และประสบการณ์ของเขาเอง และการจินตนาการถึงรูปแบบการคิดของเขาเอง ความเข้าใจในระดับนี้ต้องการให้ผู้อ่านใช้ความคิดและข้อมูลที่ไม่ได้กล่าวไว้ในบทความ

3. ระดับความเข้าใจขั้นวิเคราะห์ (Critical comprehension / Evaluation) ระดับความเข้าใจนี้ต้องการให้ผู้อ่านพิจารณาเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน โดยเปรียบเทียบกับระดับมาตรฐานภายนอก ผู้อ่านอาจได้รับการพัฒนามาตรฐานเหล่านี้โดยผ่านประสบการณ์ แหล่งความรู้ต่างๆ หรือเรียนรู้จากข้อมูลที่อยู่ในงานเขียนของผู้เขียนเอง

4. ระดับความเข้าใจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Understanding / Appreciation)ความเข้าใจในระดับนี้เป็นการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์ของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่าน ความเข้าใจในระดับที่ 1,2 และ 3 เป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับนี้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดเป็นพื้นฐานต่อปฏิสัมพันธ์ด้านอารมณ์ เช่น ผู้อ่านอาจจะแสดงความคิดเห็นถึงรูปแบบการเขียนของผู้เขียน หรือบางทีอาจจะบอกเกี่ยวกับลักษณะนิสัย เหตุการณ์ เรื่องราว หรือการใช้สัญลักษณ์ของผู้เขียน

สรุปได้ว่าระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีอยู่หลายระดับแตกต่างกัน ผู้สอนจึงควรมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดีเพื่อที่จะจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนเป็นหลัก จึงจะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสอน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาตามแนวความคิดของสมิธ (Smith.1963) โดยจะใช้ระดับความเข้าใจจากระดับ 1 ถึงระดับ 3

1.5 ประเภทและวิธีการอ่าน

ทิพวัลย์ มาแสง(2532:57-58) กล่าวว่า การอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาพอจะแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ

1.อ่านออกเสียง (Oral Reading) การเรียนอ่านของนักเรียนในระยะ 2-3 ปีแรก การฝึกอ่านควรให้อ่านออกเสียงอย่างเพียงพอ ครูจะต้องช่วยแก้ไขข้อบกพร่อง การอ่านออกเสียงก็เพื่อต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำ จังหวะ การหยุดวรรคตอน ให้อ่านถูกต้องชัดเจนเพราะการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องจะเป็นพื้นฐานและฝึกความคล่องก่อนที่จะอ่านในใจ

2.อ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านในใจเป็นสิ่งที่เราปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวันจะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับการฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องจะเป็นผู้ที่อ่านในใจได้ดีที่สุด ซึ่งการอ่านแบบนี้ควรฝึกหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกอ่านออกเสียงมาอย่างดีแล้ว

ระดับการอ่านในใจแบ่งได้ 5 ระดับดังนี้คือ

1.Mechanical ระดับนี้จะเป็นช่วงการต่อเนื่องระหว่างการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจจะเป็นบันไดแรกของการนำไปสู่การอ่านในใจ นักเรียนจะอ่านออกเสียงจนคล่อง และถูกต้องแล้วจึงฝึกอ่านในใจ

2.Understanding เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นจุดสำคัญของการสอนอ่านในระดับมัธยมศึกษา

3.Enjoyment เป็นการอ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ระดับนี้ครูจะฝึกได้โดยหาเนื้อเรื่องที่สนุกและต่างไปจากบทเรียนได้

4.Appreciation อ่านแล้วเกิดความซาบซึ้ง การอ่านแบบนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้จนกว่านักเรียนจะเข้าใจเนื้อเรื่องและเกิดความสนุกสนาน การเรียนการสอนระดับนี้ควรเป็นนักเรียนระดับวิทยาลัย

5.Criticism อ่านแล้วสามารถที่จะติชม วิพากษ์วิจารณ์เนื้อเรื่องที่อ่านได้ การอ่านระดับนี้ค่อนข้างยากพอสมควร แม้แต่ครูผู้สอนเองเพราะจะต้องเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้งจริงๆ

ไพรัส (อ่านจาก บุญศิริวินัย. 2539 :38-58 ; อ้างอิงจาก Fries.1966) กล่าวถึงวิธีการอ่านว่ามีหลายวิธีที่สามารถเลือกใช้ให้เข้ากับจุดมุ่งหมายในการอ่านซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เป็นวิธีการอ่านเร็วอย่างหนึ่ง คือจะอ่านด้วยความเร็วค่อนข้างสูงมาก การอ่านแบบนี้จะไม่อ่านทุกคำ แต่จะอ่านข้ามเป็นตอนๆไป อาจจะเป็นคำ ประโยค หรือเป็นบรรทัดๆ ไปไม่ติดต่อกัน อาจอ่านตอนนี้นอกแล้วข้ามไปประมาณ สี่หรือห้าประโยค จึงจะอ่านข้อความตอนใหม่ต่อไป ถ้าเห็นว่าจำเป็นและสำคัญการอ่านแบบข้ามคำนี้ เป็นวิธีการอ่านลัดที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะช่วยประหยัดเวลาในการอ่านลงไปได้มาก ช่วยให้อ่านสิ่งพิมพ์หรือวารสารต่างๆได้เร็วขึ้น เข้าใจประเด็นสำคัญๆได้โดยฉับพลัน นอกจากนี้ยังช่วยให้ตัดสินใจเลือกหนังสือ บทความหรือเอกสารอ้างอิงต่างๆได้เร็วขึ้นอีกว่าควรอ่านต่อไปอีกหรือไม่

2. การอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เป็นเทคนิคการอ่านเร็วอีกวิธีหนึ่ง โดยอ่านกวาดสายตาอ่านข้อความอย่างคร่าวๆ และรวดเร็ว การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อที่ต้องการเท่านั้น ความจริงเราอาจจะใช้วิธีการอ่านแบบนี้อยู่

แล้วเกือบตลอดเวลาโดยที่ไม่รู้ตัวหรือคำนึงถึงเลยก็ได้ ขณะที่กวาดสายตาไปอย่างรวดเร็วนี้ จะละคำต่างๆที่ไม่ต้องการหรือเกี่ยวข้องไป แต่จะมุ่งไปหาข้อมูลเฉพาะบางอย่างเท่านั้น

3. การอ่านแบบสำรวจ(Surveying) เป็นวิธีการอ่านแบบสำรวจเบื้องต้น ใช้อ่านบทความหรือหนังสือประเภทวิชาการที่มีเนื้อหาค่อนข้างยากและสลับซับซ้อน เพื่อเป็นการตรวจสอบดูก่อนอย่างรวดเร็วและคร่าวๆ ตั้งแต่เริ่มแรกเลยที่เดิยว่าบทความหรือหนังสือ นั้นๆสมควรที่จะอ่านให้ละเอียดลึกซึ้งอีกต่อไปหรือไม่ เนื้อหายากเกินไปไหม อ่านไปแล้วจะได้ประโยชน์คุ้มค่ากับเวลาที่ต้องเสียไปหรือไม่ จำเป็นจะต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาอื่นๆ อะไรบ้างไหม จึงจะอ่านเข้าใจได้ การอ่านโดยวิธีนี้เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงและแน่ชัดมาก เพราะต้องการจะทราบเกี่ยวกับเนื้อหาต่างๆไปอย่างกว้างๆ ซึ่งรวมทั้งแนวคิดหลัก ของผู้เขียน เจตคติ ลีลาการเขียน ตลอดจนวิธีการนำเสนอลำดับเรื่องราว และความคิดเห็นต่างๆสิ่งเหล่านี้ถือเป็นโครงสร้างต่างๆไปของบทความและหนังสือประเภทวิชาการ

4. การอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) เป็นการอ่านซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะหาข้อมูล เป็นการอ่านอย่างพิถีพิถะ และละเอียดถี่ถ้วน เพื่อความถูกต้องและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความคิดและเหตุผลของผู้เขียนในเกือบจะทุกแง่มุมหรือทุกขั้นตอน การอ่านแบบนี้จะอ่านตั้งแต่หน้าแรกจนหน้าสุดท้าย โดยเริ่มอ่านอย่างคร่าวๆ แบบข้ามคำเพื่อให้เข้าใจแนวความคิดหรือประเด็นสำคัญโดยทั่วไปก่อน หลังจากนั้น จึงนำมาอ่านอย่างระมัดระวังและค่อนข้างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง ขณะที่อ่านจะสนใจรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ มากเท่าๆ กับใจความสำคัญ จะอ่านย่อหน้าละตอนด้วยความตั้งใจ พยายามค้นหาและจับใจความให้ได้ว่า อะไรคือ แนวความคิดหลักของผู้เขียน มีเหตุผลสนับสนุนเพียงพอหรือไม่ น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด บางครั้งอาจจะต้องหยุดคิดหรือตีความเพื่อความถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็ต้องจดบันทึกข้อความ หรือเขียนสรุปประเด็นสำคัญๆ ไปพร้อมๆกันด้วย การอ่านแบบเข้มนี้มักจะให้ความสำคัญในเรื่องของความเข้าใจในสิ่งที่อ่านมากกว่าความเร็ว

สรุปว่าวิธีการอ่านมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน แล้วแต่ว่าผู้สอนจะเลือกวิธีการอ่านแบบใดมาให้ผู้เรียนใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์และผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำวิธีการอ่านแบบข้ามคำ และการอ่านแบบกวาดสายตา มาใช้กับผู้เรียนเพื่อให้เหมาะกับเนื้อหาและความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

1.6 การวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่าน

การวัดผลคือ การตรวจสอบเพื่อพิจารณาว่า ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอะไรบ้าง และเกิดขึ้นในลักษณะใด (สุไร พงษ์ทองเจริญ.2526 :230) มีผู้อธิบายถึงการวัดและประเมินผลความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

อาฟเนอร์;และจอลลี (พุลศรี กิจเจลา.2544:51-52; อ้างอิงจาก Halfner;& Jolly.1972 : 147) ได้สรุปการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านโดยให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1.ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้

- 2.เข้าใจคำชี้แจง สามารถปฏิบัติตามคำชี้แจงหรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ถูกต้อง
 - 3.จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่ได้อ่านเป็นคำพูดของตัวเองได้
 - 4.ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้อ่านได้ถูกต้อง
 - 5.แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
 - 6.บอกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหน อย่างไร
 - 7.บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดงเนื้อหาความสำคัญ หรือใจความสำคัญของเรื่องราวที่อ่าน
 - 8.บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่าน มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างไร
 - 9.แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
 - 10.บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่อ่านนั้น ผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือสาเหตุและผล เป็นต้น
 - 11.บอกได้ว่าอะไร คือความหมายที่ซ่อนเร้นที่ไม่ได้แสดงไว้ในบทความ
 - 12.บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
 - 13.บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรงๆได้
 - 14.บอกได้ว่าตอนใดผู้เขียนใช้ถ้อยคำเปรียบเทียบอย่างไร มีความหมายอย่างไร
- สําทอง หิรัญบุรณะ(2542 :57-58) ได้อธิบายถึงการวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างไปจากฮาฟเนอร์;และจอลลี (Halfner; & Jolly)ไว้ดังนี้
- 1.ความรู้ความเข้าใจ(Comprehension) ความรู้เรื่องศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์
 - 2.การนำไปใช้(Application)
 - 2.1 ความสามารถในการเดาศัพท์จากบริบท
 - 2.2 ความสามารถในการใช้พจนานุกรม
 - 2.3 ความสามารถในการอ่านเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scan)
 3. การประเมินค่า (Evaluation)
 - 3.1 การแยกส่วนดีและส่วนด้อย
 - 3.2 การแยก Fact ออกจาก Opinion
 - 3.3 การประเมินความเป็นไปได้และความน่าเชื่อถือของข้อมูล
 - 3.4 การกำหนดหลักการ เกณฑ์ สำหรับการตัดสินใจประเมิน
- ฟินอคเชียโร;และซากะ (Finocchiaro;& Sako.1983 :16) ได้แนะนำแบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษที่นิยมใช้มี 2 แบบ คือ
- 1.แบบทดสอบแบบอัตนัย (Subjective Test) ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้นักเรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยค หรือข้อความยาวๆ
 - 2.แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) ได้แก่แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษมีวิธีการทดสอบทั้งแบบปรนัย (Subjective Test) และ แบบอัตนัย (Objective Test) แต่วิธีที่นิยมใช้คือแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ โดยวัดความรู้ความเข้าใจ ความรู้เรื่องคำศัพท์ ใจความสำคัญของเรื่อง บอกความหมายที่ซ่อนเร้น บอกวัตถุประสงค์ของผู้เขียน เป็นต้น แต่แบบทดสอบแบบอัตนัยก็เป็นวิธีการวัดผลอีกวิธีหนึ่งที่สามารถวัดความเข้าใจในการอ่าน เช่น ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน สรุปใจความคิดเห็นออกมาทางด้านการเขียน เป็นต้น

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

สลาบิน (Slavin.1987 : 8) ให้คำจำกัดความว่า การเรียนแบบร่วมมือคือการสอนแบบหนึ่งซึ่งนักเรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก และการจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน (เช่น นักเรียนที่มีความสามารถสูง 1 คน ความสามารถปานกลาง 2 คน และความสามารถต่ำ 1 คน) หน้าที่ของนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบ และช่วยเหลือการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

อาร์ทซ์และนิวแมน (Artze;& Newman.1990 : 216-225) กล่าวถึง ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการเรียนที่จัดสมาชิกเป็นกลุ่มเล็กๆ ให้ร่วมกันแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสถาบัน ออฟฟิศ ออฟ รีเสิร์ช (Office of Research. 2003: Online) และพรรณรัตน์ เสงี่ยมสาร (2533 : 35) ที่กล่าวสรุปความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน (Cooperative Learning) เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน ผู้เรียนและเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่าๆ กับ รับผิดชอบการทำงานของสมาชิกในกลุ่มด้วย

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson;& Johnson.1987 : 23-24) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการเรียนที่สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบในกลุ่มร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีทักษะการทำงานกลุ่มและใช้กระบวนการทำงานกลุ่ม รู้ว่าทำสิ่งนั้นไปทำไม ทำอะไร ทำที่ไหน ใครทำบ้างและทำอย่างไร รวมถึงมีการประเมินผลงาน ประเมินสมาชิกและกระบวนการทำงานกลุ่ม

ชาญชัย อาจิณสมจร (2533 : 19) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือคือ การใช้การสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อว่านักเรียนจะได้ทำงานร่วมกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและของกลุ่มสูงสุด และหมายความว่าแค่การเอาเด็ก ๆ เข้ามาร่วมเป็นกลุ่มย่อยๆ และบอกให้ทำงาน แต่จะต้องทำให้นักเรียนเชื่อว่าเขาอาจจะจมหรือว่ายน้ำไปพร้อมๆกัน โดยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สรุป การเรียนแบบร่วมมือหมายถึง วิธีการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 3-5 คน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มแต่ละกลุ่มจะมีความรู้ความสามารถที่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน ให้โอกาสสมาชิกในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง

เห็นความสำคัญของเพื่อนในกลุ่ม และยอมรับความคิดเห็นของคนอื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเองและเพื่อนร่วมกลุ่ม

2.2 แนวคิดที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ

สลาบิน (Slavin.1995 : 1-11) ได้กล่าวถึง แนวคิดที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

โดยทั่วไปการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทุกๆ รูปแบบจะเน้นในประเด็นที่ว่านักเรียนต้องทำงานเพื่อเรียนรู้ร่วมกัน และต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของเพื่อนๆ ในกลุ่มให้มีความรู้เท่าเทียมกันด้วย นอกจากนี้วิธีเรียนร่วมกันเป็นทีมยังเน้นที่เป้าหมายของกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่มเป็นสำคัญ ซึ่งแสดงว่าหน้าที่การเรียนแบบร่วมมือนี้ไม่ใช่เป็นเพียงการกระทำร่วมกันเป็นทีม แต่เป็นการเรียนร่วมกันเป็นทีม ทีมอาจจะได้รับรางวัลหรือแรงจูงใจอื่นๆ อีกถ้าสามารถทำงานได้บรรลุเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ความรับผิดชอบของแต่ละคนในกลุ่ม หมายถึง ความสำเร็จของทีมซึ่งขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในทีมนั้นๆ ความรับผิดชอบนี้จะเน้นที่กิจกรรมของสมาชิกในทีมที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในด้านการเรียนจนมั่นใจได้ว่าสมาชิกทุกคนพร้อมที่จะทำการทดสอบหรือวัดผลการเรียนด้วยตนเอง โดยไม่ต้องให้เพื่อนช่วย สำหรับโอกาสประสบความสำเร็จที่เท่าเทียมกันนั้น หมายความว่า นักเรียนมีส่วนช่วยทีมโดยการปรับปรุงผลงานที่ผ่านมา ซึ่งเป็นการเชื่อมั่นได้ว่าทั้งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ ก็จะมีโอกาสทำคะแนนได้ดีที่สุดเท่าเทียมกัน และยังเชื่อมั่นได้อีกว่า การมีส่วนช่วยทีมของสมาชิกทุกคนนั้น จะต้องได้รับการประเมินค่า

2.3 หลักการพื้นฐานการเรียนแบบร่วมมือ(The Basic Elements of Cooperative Learning)

จอห์นสัน; และจอห์นสัน (Johnson; & Johnson.1989 : 80) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน 5 ประการดังต่อไปนี้

- 1.การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) กล่าวคือ “ร่วมเป็นร่วมตายกัน” วิธีการที่ทำให้เกิดความรู้สึกเช่นนี้อาจจะโดยการทำให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น นักเรียนต้องเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเพื่อนทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้ด้วยกันหรืออาจมีการให้รางวัลร่วม เช่น ถ้านักเรียนกลุ่มทำคะแนนได้สูง แต่ละคนจะได้คะแนนเพิ่มในส่วนของตนหรือโดยการให้ร่วมกันใช้เอกสารข้อมูลร่วมกันในการทำงานที่มอบหมายหน้าที่ต่างๆ ของแต่ละคน เช่น ผู้สรุป ผู้ขยายความ ประเด็นที่สำคัญคือ สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานกลุ่มให้สำเร็จ และไม่มีการยอมรับความสำคัญหรือความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotive Interaction) เนื่องจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวกไม่ใช่วิธีที่จะทำให้เกิดผลอย่างปาฏิหาริย์ แต่ผลดีที่จะเกิดขึ้นจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันนั้น จะต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนใน

การเรียนรู้แบบร่วมมือ การสรุปเรื่องของการอธิบายการขยายความในบทเรียนที่เรียนมา ให้แก่เพื่อนในกลุ่ม เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์ โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงควรมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกันโดยเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ๆ เพื่อเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบงานของแต่ละคนในกลุ่ม (Individual Accountability) การเรียนแบบร่วมมือจะถือว่า ไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะเรียนรู้เรื่องในบทเรียนได้ทุกคนหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องวัดผลการเรียนของแต่ละคนเพื่อให้กลุ่มได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนไม่เก่ง บางทีครูอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคล หรือสุ่มเรียกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มเป็นผู้ตอบ ด้วยวิธีดังกล่าวกลุ่มจึงต้องช่วยกันเรียนรู้ และช่วยกันทำงานโดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐานซึ่งจะต้องเข้าใจ และรู้แจ้งในงานที่ตนรับผิดชอบ อันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่มตามมาดังนั้น จึงไม่มีนักเรียนคนใดที่จะเอาเปรียบบนความพยายามอย่างหนักของเพื่อน

4. ทักษะในความสัมพันธ์กับกลุ่มเล็กและผู้อื่น (Interpersonal and small Group Skills) นักเรียนทุกคนไม่ได้มาโรงเรียนพร้อมกันกับทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะช่วยนักเรียนในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะมนุษยสัมพันธ์ และกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

กระบวนการกลุ่ม หมายถึง การให้นักเรียนมีเวลา ในการวิเคราะห์ว่ากลุ่มทำงานได้เพียงใด และสามารถใช้ทักษะสังคมและมนุษยสัมพันธ์ได้เหมาะสม กระบวนการกลุ่มนี้จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ผลในขณะที่สัมพันธ์ภาพระหว่างกลุ่มก็จะเป็นไปได้ด้วยดี กล่าวคือ กลุ่มจะมีความเป็นอิสระ โดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกลุ่ม และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง ทั้งนี้ ข้อมูลป้อนกลับจากครู หรือเพื่อนนักเรียนทั้งที่เป็นผู้สังเกตจะช่วยให้กลุ่มดำเนินการได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมพงษ์ สิงหะพล (2542 : 41) ได้กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือว่ามีเทคนิควิธีการต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้อย่างได้ผลอยู่หลายวิธีซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของสลาวิน (Slavin.1995:71-104) ไว้ดังนี้

1.วิธีให้เรียนรู้เป็นทีม (Student Team) ได้แก่

- 1.1 แบบทีมสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions : STAD)
- 1.2 แบบทีมแข่งขัน (Teams Games Tournament : TGT)
- 1.3 แบบเรียนตามความสามารถ (Team Assisted Individualization : TAI)
- 1.4 แบบผสมผสาน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC)

2. วิธีให้เรียนรู้ร่วมกันแต่แบ่งงานกันศึกษาเฉพาะเรื่อง (Task Specialization Methods)

2.1 แบบกลุ่มสืบสวนค้นคว้า (Group Investigation)

2.2 แบบร่วมมือร่วมกลุ่ม (Co-op Co-op)

2.3 แบบการต่อบทเรียน (Jigsaw II)

3. วิธีให้เรียนรู้ร่วมกันแบบอื่นๆ (Other Cooperative Learning Methods)

3.1 แบบเรียนด้วยกัน (Learning Together)

3.2 แบบกลุ่มสี่คน (Group of Four)

3.3 แบบอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion)

3.4 แบบโครงการกลุ่ม (Group Projects)

3.5 แบบอื่นๆที่ไม่เป็นทางการ (Informal Methods)

3.5.1 แบบอภิปรายในกลุ่ม (Spontaneous Group Discussion)

3.5.2 แบบระบุจากกลุ่ม (Numbered Heads Together)

3.5.3 แบบผลงานทีม (Team Product)

3.5.4 แบบทบทวนร่วมกัน (Cooperative Review)

3.5.5 แบบอภิปรายกับคู่คิด (Think-Pair-Share)

2.5 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

จอห์นสัน;และจอห์นสัน (สุรศักดิ์ หลาบมาลา.2531:5 ; อ้างอิงจาก Johnson;& Johnson.1981.73:45-50) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือกันก่อให้เกิดผลดังนี้

1.นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาของเด็กแล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดี

2.นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ครูทุกคนทราบข้อดีคือ ยังสอนยิ่งเข้าใจบทเรียนที่ตนเองสอนได้ดียิ่งขึ้น

3.การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้เด็กได้รับการเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

4.นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครูคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม

5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่า คะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามเต็มที่ จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวไม่ได้

6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง

7. นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะการปฏิบัติงานร่วมกันนั้น ก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหรือคะแนนของกลุ่มให้ดีขึ้น

8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในสังคมมากขึ้น เพราะเขาจะรู้สึกว่าไม่ได้เรียนหรือท่องหนังสือเฉพาะตนเท่านั้น เขายังมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน ถ้าหากตอบผิดเพื่อนนักเรียนจะหัวเราะ เมื่อทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่นๆ อาจจะช่วยเหลือได้บ้าง เด็กในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

ซูศรี สนิทประชากร (2534 :46-47) กล่าวเพิ่มเติมถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และความรู้ที่มีความคงทนถาวร
2. รู้จักการใช้เหตุผล มีความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง และมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
3. เกิดแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่จะเรียนรู้มากขึ้น
4. สนใจการทำงานและลดความไม่เป็นระเบียบวินัยของชั้นเรียนลงได้มากเพราะทุกคนต่าง

ทำงานร่วมกัน

5. ได้รับแนวความคิด มีความสามารถมากขึ้น โดยการฟังคำแนะนำจากเพื่อน
6. เกิดการยอมรับในความแตกต่างระหว่างเพื่อนในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะนิสัย เพศ

ความสามารถ ระดับสังคม และลักษณะอื่นๆ เป็นต้น

7. ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม
8. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนและต่อครูผู้สอน
9. มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นและโรงเรียน

อาจกล่าวได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือนี้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความสามารถของตนเอง นอกจากนี้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอีกด้วย สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งคือนักเรียนอ่อนได้รับการช่วยเหลือทางด้านวิชาการจากนักเรียนเก่งทำให้ครูผู้สอนได้ลดบทบาทลงพอสมควร

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน(CIRC)

3.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

ปิยวรรณ ศิริรัตน์(2543:47) ได้กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน คือ โปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียน และทักษะทางภาษา ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษา โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน ในการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนี้ พัฒนาขึ้นโดย แมดเด็น;สลาวิน;และสตีเวนส์ (Madden;Slavin;& Stevens) ในปี 1987 ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนแบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียน

วรรณารถ เกื่อนคำ (2539 : 27) กล่าวถึงวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานว่า เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นกิจกรรมหลัก 3 ประการ คือ กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยตรง และกิจกรรมผสมผสานระหว่างการเขียน การใช้ภาษาในแต่ละกิจกรรมนักเรียนจะเรียนและทำกิจกรรมในกลุ่มย่อยของตน เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถของตน ตามศักยภาพที่มีอยู่ ตระหนักถึงบทบาทของตนในการเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของกลุ่ม จึงต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้และยอมรับร่วมกันในความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม

วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537:19) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน เป็นวิธีการเรียนชนิดหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านในรูปแบบของการเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่านตามความคิดเห็นของตนเองหลังจากการเล่าเรื่อง นอกจากนี้การเรียนโดยวิธีนี้ยังเป็นการเรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้ที่เรียนเก่งและผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครูมอบหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียนผู้เรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกันตรวจแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ยื่นจบบทเรียนแต่ละบทแล้วจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคลคะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

วิธีการสอนสำหรับทักษะการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่องการฝึกสะกดคำศัพท์ การถอดความและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีมเพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และได้ทักษะอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

3.2 รูปแบบของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

วรรณารถ เกื่อนคำ(2539 :27-31) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการสอนไว้ดังนี้

3.2.1 หลักการสอน

รูปแบบการสอนนี้เป็นการนำหลักการของการร่วมมือมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แต่แตกต่างกันในส่วนรายละเอียดของกิจกรรมที่จัดในกลุ่มย่อยให้กับผู้เรียน ซึ่งวิธีร่วมมือแบบผสมผสานจะประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 ประการ คือ กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยตรง และกิจกรรมผสมผสานระหว่างการเขียนและการใช้ภาษาในแต่ละกิจกรรมนักเรียนจะเรียนและทำงานในกลุ่มย่อยของตน ดังนั้นการร่วมมือแบบผสมผสานจึงเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มความสามารถของตน ตามศักยภาพที่มีอยู่ ตระหนักถึงบทบาทของ

ตนเองในการเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของกลุ่ม จึงต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้และยอมรับร่วมกันในความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มนอกจากนี้ยังจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่ม เกิดพัฒนาการทางสังคมและในที่สุดจะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของตัวเอง

3.2.2 เป้าหมาย

ในการใช้วิธีการของการร่วมมือแบบผสมผสานมาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีพฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับตัวผู้เรียนดังนี้

1. ผู้เรียนพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะทางสติปัญญา (Intellectual Skills) ในตัวผู้เรียน
2. ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยเน้นที่การมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การร่วมมือกันทำงาน การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
3. ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) รู้จักตนเองได้ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องได้รับการยอมรับและเอาใจใส่จากสมาชิกในกลุ่ม

3.2.3 บทบาทของผู้สอน

ในการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนี้ครูเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้แต่ไม่ได้หมายความว่าครูจะต้องกำหนดทุกพฤติกรรมของผู้เรียนตามแนวทางของตนเพียงอย่างเดียว ดังนั้น บทบาทของครูผู้สอน จึงควรมีลักษณะดังนี้

1. ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคล (Individuality)
2. ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตน
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ความรู้สึกของผู้เรียน และความพร้อมของผู้เรียน
4. สร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน รวมทั้งการมีปฏิสัมพันธ์อย่างเหมาะสมกับนักเรียน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้
5. ช่วยให้ผู้เรียนยอมรับตนเองและมีความภูมิใจในตนเอง ตระหนักในคุณค่าและความสามารถของตน
6. ปลุกฝังทักษะการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น ด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น การเผชิญกับปัญหาและแนวทางแก้ไข
7. ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ควบคุม ดูแลและอำนวยความสะดวก (Facilitate) ในด้านต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน

3.2.4 บทบาทของผู้เรียน

ผู้เรียนที่เรียนตามวิธีร่วมมือแบบผสมผสาน ควรมีบทบาทดังนี้

1. มีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมาย
2. ให้ความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้เรียนต้องศึกษาเนื้อหาด้วยตนเองในบางส่วน
3. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของสมาชิกภายในกลุ่ม
4. มีส่วนในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ทั้งนี้เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของตน ซึ่งจะส่งผลถึงการปรับปรุงพฤติกรรมภาพรวมของกลุ่มด้วยเช่นกัน
5. กล้าแสดงออกในการวิเคราะห์วิจารณ์เนื้อหาต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งสามารถอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้
6. มีการยอมรับซึ่งกันและกัน โดยไม่คิดว่าตนเองเก่งกว่าเพื่อน หรือความสำเร็จของกลุ่มเป็นผลงานของตนเพียงผู้เดียว แต่ให้ตระหนักว่าสมาชิกทุกคนมีส่วนเพิ่มความก้าวหน้าของกลุ่มได้เท่าเทียมกัน

3.2.5 บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ห้องเรียน เป็นสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากที่สุด โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือแบบผสมผสานนั้น ครูต้องพยายามสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ราบรื่น ซึ่งบรรยากาศที่ควรสร้างให้เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้แก่

1. บรรยากาศที่อบอุ่น ครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ปราศจากการข่มขู่ หรือใช้อำนาจ นักเรียนมีความไว้วางใจในตัวครู เห็นว่าครูเป็นที่พึ่งของตนในเรื่องต่างๆ ได้ และไม่ว่าครูจะลงโทษเมื่อแสดงพฤติกรรมที่แปลกจากคนอื่น ๆ รวมทั้งมั่นใจว่าจะไม่ได้รับการเยาะเย้ยจากเพื่อนนักเรียนด้วยกัน
2. บรรยากาศในการแสวงหาความรู้เชิงวิชาการ นั่นคือครูกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากบัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม หรือจากเพื่อน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนต้องการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ตลอดเวลา
3. ส่งเสริมให้มีบรรยากาศที่ทำทลายความสามารถด้านสติปัญญาของผู้เรียน สร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าในตัวเอง โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลายและมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน
4. บรรยากาศที่เป็นอิสระในการปฏิบัติกิจกรรม ครูไม่ควรเข้าไปควบคุมผู้เรียนมากเกินไป เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความหวาดกลัวและมีผลต่อพัฒนาการด้านการเรียนรู้

3.2.6 ทักษะทางสังคม

การเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนั้น นอกจากจะเน้นที่การพัฒนาเจตคติและค่านิยมในตัวนักเรียนแล้ว ยังให้ความสำคัญในเรื่องการปลูกฝังทักษะทางสังคม (Social Skills) ทั้งนี้จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางสังคมที่พึงประสงค์ ทักษะสังคมจะปลูกฝังมีดังนี้

1. ความร่วมมือในการทำงาน โดยเน้นให้นักเรียนมีการช่วยเหลือกันและกันด้วยความเต็มใจ มีความกระตือรือร้นในขณะปฏิบัติกิจกรรม
2. ความเป็นผู้นำ ผู้ตาม กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักในบทบาท หน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย
3. การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยเน้นทั้งปฏิสัมพันธ์โดยใช้ท่าทาง (Physical Interaction) ปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal Interaction) และ ปฏิสัมพันธ์ทางจิตใจ (Emotion Interaction)
4. การเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม มุ่งพัฒนาการอยู่ร่วมกันแบบประชาธิปไตย รวมทั้งปลูกฝังให้สมาชิกมีความยืดหยุ่น (Flexible) เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น มีการยอมรับซึ่งกันและกัน

สรุปว่ารูปแบบของการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักถึงบทบาทของผู้สอน และบทบาทของผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งคำนึงถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียนและผู้เรียนสนใจอยากที่จะเรียน โดยผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนอกจากนั้นครูผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนทราบถึงการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมอย่างไรให้มีความสุข

3.3 องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

สติเวนส์และคนอื่นๆ (วรพรรณ สิริพิเลิศ .2537: 21; อ้างอิงจาก Stevens; et al. 1990 : 88) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมต่างๆ เป็นทีมตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบการสอนที่ครบวงจร โดยมีองค์ประกอบใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. การเรียนเป็นทีม (Team Study) ผู้สอนจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) กลุ่มละ 2 คน ตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษการจัดกลุ่มอ่าน ผู้สอน ควรจะจัดให้ลงตัวเป็นคู่ระหว่างผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ แต่ถ้าจำนวนผู้เรียนไม่ลงตัวเป็นคู่ ก็สามารถจัดกลุ่มอ่านกลุ่มละ 3 คนก็ได้ หลังจากที่ผู้สอนจัดผู้เรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่านเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นทีม (Teams) ในแต่ละทีมประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม รวมกันเป็น 4 คน ประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ ความสำเร็จของแต่ละทีมขึ้นอยู่กับความร่วมมือและความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม

2. กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Related Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำหลังจากที่ครูได้นำเสนอบทเรียนไปแล้ว กิจกรรมดังกล่าวได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ นักเรียนจะต้องฝึก

- การหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice)

2.2 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง (Direct Instruction in Reading Comprehension)

2.4 การเล่าเรื่อง (Story Retelling)

2.5 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt)

2.6 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story-Related Writing)

2.7 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partner Checking)

3. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน นักเรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกันคะแนนที่แต่ละบุคคลได้จะนำมารวมกับคะแนน การเขียนสรุปจากเรื่องที่อ่าน คะแนนทั้งหมดที่ได้จะนำมารวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม

4. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อผู้สอนคิดคำนวณคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละกลุ่มเสร็จแล้ว ควรกล่าวคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่ม และครูควรจะต้องให้นักเรียนทราบคะแนนในคาบเรียนต่อไป

3.4 ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

สตีเวนส์และคนอื่นๆ (วรพรรณ สิทธิเลิศ.2537 : 24; อ้างอิงจาก Stevens; et al.1989 : 1-35) ได้กล่าวเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานไว้ว่าเป็นวิธีที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กระบวนการเรียนแบบกลุ่มเป็นเครื่องมือตั้งนั้นในลำดับขั้นตอนการสอนจึงพอสรุปลักษณะขั้นตอนที่สำคัญได้ 2 ประเด็น คือ การเตรียมการสอน (Preparation) และกิจกรรมการเรียนการสอน (Learning and Teaching Activities) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 การเตรียมการสอน

สิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงในขั้นเตรียมการสอนมีอยู่ 4 ประการ คือ

- 1.การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่จัดเป็นชุดๆ ตามระดับความสามารถของผู้เรียน
2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning Students to Teams) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) ก่อน กลุ่มละ 2 คน โดยจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แล้วจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นทีม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม คือผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และต่ำ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเอง เพื่อขจัดปัญหานักเรียนที่ชอบพ้อและสนิทสนมกันมารวมกลุ่มกัน และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่มความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มทุกคนไม่เฉพาะแต่คู่ของตนเท่านั้น ครูควรจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนครบ 4-6 สัปดาห์
3. การจัดทำใบคะแนนของทีม (Team Score Sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคลของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วย รายชื่อสมาชิกในทีมและตารางคะแนนทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียน เช่น ความหมายของคำ, ความเข้าใจในการอ่าน, และการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่างทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับการกล่าวชมให้เป็น "Super team" ทีมที่ได้คะแนน 80-89 จะได้รับการกล่าวชมให้เป็น "Great team" และทีมที่ได้คะแนน 70-79 จะได้รับการกล่าวชมให้เป็น "Good team" ครูควรอธิบายเกณฑ์การให้คะแนน

3.4.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่เป็นระบบครบวงจรโดยเริ่มจาก

1. ช้่นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)

ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2. ช้่นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice)

กิจกรรมที่นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีมจะทำเมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้คือ

2.1 การฝึกโดยมีครูควบคุม (Controlled Practice)

หลังจากที่ครูทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้ตามลำดับขั้นในกลุ่มของตนโดยมีครูคอยควบคุมอยู่

2.1.1 ฝึกหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) นักเรียนใช้คำศัพท์จากรายการคำศัพท์ (Words Mastery List) ในการฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม แล้วเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นคำพูดของตนเอง (ถ้าทำได้) และสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้

2.1.2 อ่านในใจ (Silent Reading) หลังจากหาความหมายของคำและสะกดคำได้แล้วนักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจก่อน เพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่องก่อนที่จะฝึกอ่านออกเสียงในขั้นต่อไปกับเพื่อน

2.1.3 ค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) นักเรียนในแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามแต่ละตอนของเรื่องที่ครูให้อ่าน ปรีกษาและอภิปรายหาคำตอบที่ถูกต้องก่อนที่นักเรียนแต่ละคนจะเขียนคำตอบของตนเองส่งครู

2.1.4 เล่าเรื่อง (Story Retelling) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์เป็นคำพูดของตนเอง

2.1.5 เขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Writing) นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่อง สอดแทรกความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตามแนวความคิดของตนเอง

2.2 ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มโดยมีครูคอยควบคุมดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของเพื่อนร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะส่งครู นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามความต้องการนอกห้องเรียน

3. ขั้นตอนการทดสอบ (Testing)

หลังจากที่นักเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

4. ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)

ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน เสร็จแล้วครูควรจะให้คำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

3.5 การประเมินผล

สติเวนส์และคนอื่นๆ (วรวรรณ สิริพิเลิศ.2537:28 ;อ้างอิงจาก Stevens; et al.1988 : 26-27) ได้กำหนดการคิดคะแนน เพื่อเป็นการตัดสินความสำเร็จของกลุ่มไว้ดังนี้

1. คะแนนการทำงานของทีม (Teamwork Points) หมายถึงคะแนนความร่วมมือในทีม ครูจะมีคะแนนให้สมาชิกของทีมแต่ละทีมตามพฤติกรรมในการเรียนซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ความร่วมมือและช่วยเหลือกันและกัน และการปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ในคาบสุดท้ายของการเรียนแต่ละสัปดาห์ ครูจะให้คะแนนสมาชิกแต่ละคนในทีม โดยเขียนลงในแบบฟอร์มใบคะแนนของทีม

2. การคิดคะแนนทีม (Calculating Team Scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียนได้จากการทดสอบ และงานที่ได้รับมอบหมาย คะแนนการทำงานที่สมาชิกในแต่ละคนในทีมได้มารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนทีม ตัวอย่างเช่น

ตาราง 1 แสดงการคิดคะแนนทีม

ใบคะแนนของทีม (Team Score Sheet)

Team : Jurrasic				Story : Mr. Flower		
Team Members	Word Meaning Task	Reading Task	Summarizing	Team Work	Comprehension Test	Avg.
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	100
ชุตีวรรณ	18	19	20	20	19	96
พรวรรณวิทย์	19	18	20	20	18	93
ยุพวรรณ	17	18	20	19	19	93
วัลลียา	12	17	20	19	18	86
Team Total						368
Team Score						368
						+4
						= 92

ที่มา : ดัดแปลงจาก วรวรรณ สิริพิเลิศ.(2537: 30).

จากการให้คะแนนดังกล่าว กลุ่ม Jurrasic ได้คะแนน 92 คะแนน ซึ่งจะได้รับคำชมให้เป็น Super team ตามคะแนนของทีมที่กำหนดไว้ดังนี้

กลุ่มที่ได้คะแนน 90-100 เรียกว่า super team

กลุ่มที่ได้คะแนน 80-89 เรียกว่า great team

กลุ่มที่ได้คะแนน 70-79 เรียกว่า good team

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC)

4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

สตีเวนส์และคนอื่นๆ (Stevens; et al.1987) ได้ศึกษาถึงผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน กับนักเรียนเกรด 3 และ 4 จำนวน 461 คน ของโรงเรียนรอบนอกรัฐแมริแลนด์ โดยศึกษาผลของการเรียนความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การอ่านคำศัพท์ กลไกทางด้านภาษา และการสะกดคำ เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบเก่าที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การอ่านคำศัพท์ การสะกดคำ การใช้ภาษา และกลไกทางด้านภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบเดิม

สลาวิน (Slavin.1980) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ผลการวิจัยสรุปว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนักเรียนที่มีผลการเรียนที่อยู่ในระดับสูง และนักเรียนที่มีผลการเรียนที่อยู่ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติและความผูกพันในชั้นเรียนก็เป็นไปในทางที่ดี

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนั้นเป็นวิธีการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนทั้งที่มีผลการเรียนที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงขึ้นกว่าเดิม โดยวิธีการเรียนดังกล่าวทำให้นักเรียนมีความสัมพันธ์และผูกพันกันในชั้นเรียน

4.2 งานวิจัยในประเทศ

วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการเรียนโดยวิธี CIRC ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลปรากฏว่า นักเรียนประเภทที่ต่างระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษคือ สูง ปานกลาง และต่ำ เมื่อเรียนโดยวิธี CIRC แล้ว ปรากฏว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นแตกต่างจากนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านปานกลางเมื่อเทียบกับกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพฯ จำนวน 270 คน ผลปรากฏว่าการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

พูลศรี กิจเนลา (2544) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ กรุงเทพฯ จำนวน 168 คน ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยแตกต่างกัน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ทำให้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

วรรณธ เกื่อนคำ (2539) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 120 คน ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

จารุวรรณ อำนวยสมบัติ (2545) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเอง ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสระแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้ภาษาชุมชน ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนแบบเดิม จำนวน 200 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำที่ได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้ภาษาชุมชน ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ CIRC มีความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิม ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้บทบาทของครูและนักเรียนเปลี่ยนไป ครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษาและนักเรียนเป็นผู้ขอคำปรึกษา นักเรียนจะเป็นผู้ขอความช่วยเหลือโดยการตั้งคำถามในขณะที่ครูเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือโดยการตอบคำถามแทนการตำหนิ เป็นผู้ตั้งคำถามแทนที่จะเป็นผู้ตอบคำถาม ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครูและต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จากงานวิจัยในประเทศ แสดงให้เห็นว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนั้นมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งวิธีการเรียนแบบนี้บทบาทของครู และนักเรียนจะเปลี่ยนไป โดยครูเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา และนักเรียนเป็นผู้ขอคำปรึกษา นักเรียนจะเป็นผู้ตั้งคำถาม และครูจะเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือโดยการตอบคำถาม ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อครูและต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

5.1 ความหมายของเจตคติ

คำว่า “เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม มีคำอื่นที่มีความหมายใกล้เคียงกันคือ “ทัศนคติ” ซึ่งมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาให้นิยามหรือคำจำกัดความดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2535:328) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เวเตน (Weiten.2005 :467-468) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง จุดมุ่งหมายต่างๆ ของความคิดต่อการพิจารณาไตร่ตรองแสดงความคิดเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ ทั้งนี้อาจรวมถึงขององค์ประกอบทางการรับรู้ อารมณ์ และพฤติกรรม

แซฟเวอร์ (รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์.2533:9; อ้างอิงจาก Shaver.1977:796) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง สภาพความพร้อมของจิตใจและประสาท ซึ่งเกิดจากการได้รับประสบการณ์อันมีผลโดยตรงต่อการตอบสนองของบุคคลต่อสรรพสิ่งและสถานการณ์ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

เครช;และคริชฟิลด์(Charles,Barry;& Norman.1969 :1; อ้างอิงจาก Krech;& Crutchfield.1948) ให้ความหมายของคำว่าเจตคติ หมายถึง กระบวนการทางแรงกระตุ้น ความรู้สึก ความเข้าใจ การรับรู้ กับการมีความคิดที่ดีต่อบางลักษณะของสังคมแต่ละบุคคล

แกทซ (จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์.2538:1; อ้างอิงจาก Katz.1960) ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ เป็นสิ่งจูงใจให้บุคคลประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งในรูปแบบของความชอบหรือไม่ชอบ เจตคติจะรวมความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ และความรู้หรือความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งนั้น คุณลักษณะของมันและส่วนที่สัมพันธ์กับสิ่งอื่น ซึ่งคล้ายคลึงกับแนวความคิดของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 106), จารอง เงินดี (2539 : 368);และเวอร์ทแมน;โลฟตัส;และ มาร์แชล (Worthman;Loftus;& Marshall. 1992 : 558) สรุปได้ใจความว่าเจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลต่างๆ ซึ่งตอบสนองต่อบุคคล สิ่งของ เหตุการณ์ สถานที่ ความคิด อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งอาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุนหรือทางต่อต้านก็ได้

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อสิ่งต่างๆ ทั้งทางบวกและทางลบ ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ภายในของบุคคลนั้นๆ

5.2 ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ

เชริฟ(จารอง เงินดี;และคนอื่นๆ. 2539 : 368 ; อ้างอิงจาก Sherif.1956)ได้กล่าวถึงลักษณะของเจตคติไว้ดังนี้

1.เจตคติเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เจตคติไม่ใช่เป็นแรงขับทางร่างกาย ตัวอย่างเช่น ความหิวเป็นแรงขับทางร่างกาย การเลือกชนิดของอาหารของแต่ละบุคคลเป็นพื้นฐานมาจากการเรียนรู้ทางสังคมดังนั้นการเลือกอาหารประเภทเนื้อมากกว่าอาหารปลาจึงถือว่าเป็นเจตคติ

2. เจตคติเป็นสิ่งที่คงทนถาวร แม้ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ โดยสามารถเปลี่ยนแปลงได้เหมือนการเรียนรู้อื่นๆ แต่ก็เป็นความรู้สึกที่ฝังลึกลงไป บุคคลที่มีเจตคติต่อการแต่งตัวแบบพิถีพิถัน เรียบร้อย จะให้เปลี่ยนแปลงมาเป็นการแต่งตัวแบบง่าย ๆ ต้องใช้เวลานานจึงจะเปลี่ยนได้ เพราะเจตคติมีผลต่ออารมณ์ของเขา

3. เจตคติเป็นความรู้สึกที่แสดงโดยตรงต่อสิ่งเร้าเป็นอย่างไรไป บุคคลย่อมแสดงความรู้สึกชอบต่อบุคคลหนึ่งที่เขารู้จัก และอาจแสดงความรู้สึกไม่ชอบกับอีกบุคคลหนึ่งที่เขารู้จักเช่นกัน แสดงว่าเขาจะแยกรับรู้ต่อสิ่งเร้านั้นๆ

4. เจตคติสามารถเกิดกับทุกๆ สิ่งได้ เช่น กับบุคคล วัตถุ กลุ่ม สถาบัน แนวความคิดละ ขบวนการต่างๆ ไปเป็นต้น

5. เจตคติเป็นพื้นฐานหรืออย่างน้อยก็เป็นส่วนหนึ่งอันเป็นแรงผลักดันก่อให้เกิดลักษณะนิสัยขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น บุคคลที่มีแนวโน้มชอบเปิดประตูด้วยมือขวาในที่สุดก็จะกลายเป็นนิสัย หรือคนที่มีความเลื่อมใสในศาสนาย่อมมีความผูกพันเกี่ยวข้องกับในด้านนี้ ในที่สุดก็จะกลายเป็นนิสัยขึ้นได้

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2538 : 2) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของเจตคติที่แตกต่างจากเชอริฟ (Sherif.1956) ไว้ 3 ข้อดังนี้

1. เจตคติมีคุณลักษณะของการประเมิน เจตคติเกิดจากการประเมินความคิดหรือความเชื่อที่บุคคลมีอยู่เกี่ยวกับสิ่งของ บุคคลอื่น หรือเหตุการณ์ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นสื่อกลางทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง

2. เจตคติมีคุณภาพและความเข้ม คุณภาพและความเข้มของเจตคติจะเป็นสิ่งที่บอกถึงความแตกต่างของเจตคติที่แต่ละคนมีต่อสิ่งต่างๆ

3. เจตคติมีลักษณะความสัมพันธ์ เจตคติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งของ บุคคลอื่นหรือสถานการณ์ และความสัมพันธ์นี้เป็นความรู้สึกงูใจ

สุชา จันท์ธรม (2544 : 271) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้หรือความเชื่อถือ ความคิด และความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หากบุคคลมีความรู้หรือเชื่อว่าสิ่งใดดี ก็มักจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ในทางตรงกันข้าม หากมีความรู้มาก่อนว่า สิ่งใดไม่ดีก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลซึ่งมีอารมณ์เกี่ยวข้องอยู่ด้วย นั่นคือ หากบุคคลมีความรู้สึกรักหรือชอบพอบุคคลใดหรือสิ่งใด ก็จะช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีต่อบุคคลนั้นไปด้วย แต่หากมีความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใดสิ่งใดก็จะทำให้มีเจตคติต่อบุคคลนั้นไปด้วย แต่ถ้าหากมีความรู้สึกเกลียดหรือโกรธบุคคลใดสิ่งใดก็จะทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อบุคคลนั้นหรือสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล คือ ความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบโต้อย่างใดอย่างหนึ่งออกมา พฤติกรรมที่เขาแสดงออกมานั้น เกิดจากความรู้และความรู้สึกที่เขาเกี่ยวข้องเกี่ยวกับวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลนั้นๆ นั่นเอง

สรุปได้ว่าลักษณะและองค์ประกอบของเจตคตินั้นผู้เรียนจะเกิดเจตคติที่ดีหรือไม่ดีต่อวิชาที่เรียนนั้นก็ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดภายในของบุคคลนั้น ซึ่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ในระยะเวลาอันสั้น จะต้องใช้เวลานานจึงจะเปลี่ยนได้เพราะเจตคติมีผลต่ออารมณ์ของเขา

5.3 การสร้างเจตคติต่อการเรียน

ในการเรียนการสอนครูมีส่วนสำคัญในการสร้างเจตคติให้นักเรียนในการเรียน ดังต่อไปนี้

ปราณี รามสูตร (2528:192-193) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับบทบาทของครูเกี่ยวกับการสร้างเจตคติที่ดี ดังนี้

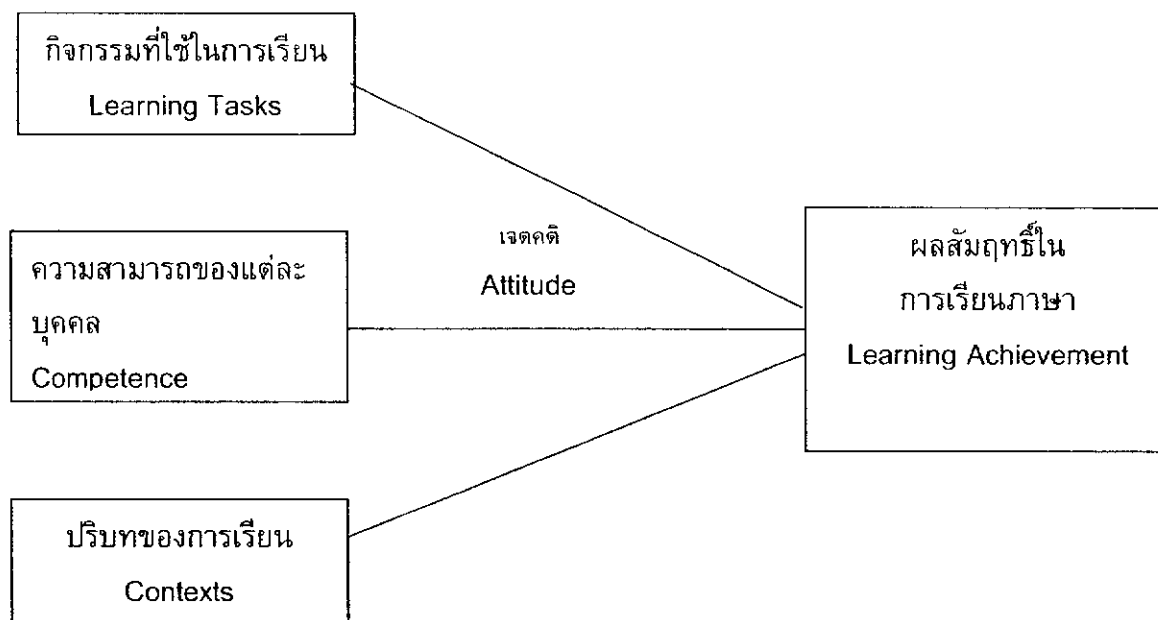
1. ให้ความรู้ความเข้าใจถูกต้องในสิ่งที่ครูต้องการให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในเรื่องนั้น
2. สร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสคบเพื่อนที่ดีและเป็นบุคคลที่มีเจตคติในทางที่ถูกต้อง
3. ฝึกให้นักเรียนมีความคิดวิเคราะห์ มีวิจารณ์ญาณเลือกสิ่งดี ๆ จากสื่อสารมวลชน
4. ผู้ปกครองและครูต้องร่วมมือกันจัดประสบการณ์ที่จะปลูกฝังเจตคติที่ดี

กล่าวโดยสรุป การที่ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อวิชาเรียนนั้น ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทอย่างมากต่อตัวผู้เรียน เจตคติของผู้เรียนอาจเริ่มจากตัวครูเองเป็นผู้สร้าง เช่น การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าเรียน การปลูกฝังให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิด ให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เขาอยากเรียนรู้เหล่านี้จะเป็นสิ่งที่สร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนได้

5.4 เจตคติต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ

แครชเชน (Krashen.1981) กล่าวว่า เจตคติและความถนัดทางภาษาต่างก็เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนซึ่งไม่ขึ้นต่อกันและกัน ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจมีความถนัดต่ำ แต่มีเจตคติในทางบวก หรือมีความถนัดสูง แต่มีเจตคติในทางลบก็ได้ ซึ่งเจตคตินั้นไม่ว่าจะเป็นประเภทใดก็มีส่วนในการกำหนดความสำเร็จในการเรียนได้ทั้งสิ้นเพราะผู้เรียนบางคนอาจไม่มีความต้องการที่จะเป็นเหมือนเจ้าของภาษา แต่มีความเห็นว่าภาษาต่างประเทศนั้นมีประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ทำให้ได้รับรู้แนวคิดใหม่ๆ วิธีการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ ให้ประโยชน์ในการทำงาน ดังนั้น เจตคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศหรือภาษาอังกฤษย่อมมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนอย่างแน่นอน

ออลเลอร์;และคนอื่นๆ (Oller; et al.1977) กล่าวว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นสิ่งสนับสนุน ขัดขวาง และยังเสนอแบบจำลอง ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไว้ดังภาพประกอบ 2 (หน้า 34)

ภาพประกอบ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา
ที่มา: พรเพ็ญ พุ่มสะอาด(2543:44)

จึงอาจกล่าวได้ว่า เจตคตินั้นมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศเป็นอย่างมาก การที่ผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาจำเป็นต้องมีเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทั้งทางด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาของวิชาที่จะสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก จึงจะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน

5.5 หลักการวัดเจตคติ

ไพศาล หวังพานิช(2526 :147-148) ได้กล่าวถึงการวัดเจตคติว่าเป็นสิ่งที่มีความยุ่งยากพอสมควร เพราะเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึกหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ยังสามารถวัดได้ ซึ่งต้องอาศัยหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น (Basic Assumption) เกี่ยวกับเจตคติ คือ

1.1 ความคิดเห็น ความรู้สึก หรือเจตคติของบุคคลนั้นจะคงอยู่ช่วงหนึ่งนั่นคือความรู้สึกนึกคิดคนเราไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่ความรู้สึกของคนเรามีความคงที่สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคล ไม่สามารถวัด หรือสังเกตเห็นได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม

1.3 เจตคตินอกจากการแสดงออก ในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณความคิด ความรู้สึกนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการวัดเจตคตินอกจากจะ

ทำให้ทราบลักษณะหรือทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยความเข้มข้นของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติด้วยวิธีใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ ตัวบุคคลที่จะถูกวัดมีสิ่งเร้า เช่น การกระทำ เรื่องราวที่บุคคลแสดงเจตคติตอบสนอง และสุดท้ายต้องมีการตอบสนองซึ่งจะออกมาในระดับ สูง ต่ำ มาก น้อย

3. สิ่งเร้าที่นิยมนำไปใช้ คือ ข้อความที่เกี่ยวกับเจตคติ (Attitude Statements) ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายคุณค่า คุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก (Attitude Continuum หรือ Scale) เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรง (Validity) ของการวัดเป็นพิเศษต้องพยายามให้ผลของการวัดที่ได้ตรงกับความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ

จึงอาจกล่าวได้ว่าในการวัดเจตคติของคนคนหนึ่งต่อสิ่งต่างๆ เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากในการวัดหาข้อมูลที่แน่นอนชัดเจน แต่เราพอที่จะวัดทางอ้อมได้จากความรู้สึกภายในของบุคคลคนนั้น คือการใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้วิธีการวัดแบบใช้แบบสอบถามในการวัดเจตคติของผู้เรียนต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

5.6 มาตรฐานวัดเจตคติ

มาตรฐานวัดเจตคติที่ใช้ในการวิจัยมีอยู่หลายชนิด พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 106-108) กล่าวว่าที่นิยมใช้มีอยู่ 3 ชนิด คือ

1. วิธีวัดของเทอร์สโตน (The Thurstone Technique.1929)

มาตรฐานวัดเจตคติตามวิธีของเทอร์สโตน กำหนดช่วงความรู้สึกของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็น 11 ช่วง จากน้อยที่สุด จนถึงมากที่สุด แต่ละช่วงมีระยะห่างเท่าๆ กันจึงมีชื่อเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า The method of Equal Appearing Intervals ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัดจะต้องนำไปให้ผู้ตัดสิน (Judge) พิจารณาว่าควรอยู่ในตำแหน่งใดของมาตราและแต่ละข้อความก็ต้องหาค่าประจำข้อความคือค่า Scale Value(s) หาในรูปของมัธยฐาน (Median) และหาค่า Quartile Deviation (Q) จำนวนข้อความที่ประกอบเป็นมาตราวัดเจตคติ ตามวิธีของเทอร์สโตนมีประมาณ 20 ข้อความ หรือมากกว่าเล็กน้อย

การสร้างมาตราวัดเจตคติตามวิธีของเทอร์สโตน มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประเด็นหรือเรื่องที่จะสร้างแบบวัด (Psychological Object) เช่น เจตคติต่อการปกครองแบบประชาธิปไตย เจตคติของนักเรียนต่อวิชาที่เรียน เป็นต้น

2.กำหนดโครงสร้าง (Structure) ของเรื่องที่จะวัดให้ชัดเจน เป็นการกำหนดว่าเรื่องนี้จะวัดในแง่มุมใดบ้าง เช่น วิธีการสอนของครู ประโยชน์ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ฯลฯ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการคิดข้อความได้สะดวกขึ้น

3. สร้างข้อความที่ได้กำหนดแง่มุมต่างๆ ไว้อย่างละหลายๆ ข้อให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ โดยมีข้อความเชิงบวก เชิงลบ และเชิงที่เป็นกลางๆ คือ ผู้สร้างคาดหวังว่าผู้ตอบจะตอบทั้งเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และความรู้สึกกลางๆ จำนวนข้อความควรมีประมาณ 100-200 ข้อความ แล้วพิมพ์ข้อความลงในบัตร บัตรละ 1 ข้อความ อัดสำเนาไว้หลายๆ ชุด อย่างน้อยตามจำนวนผู้ตัดสินข้อความ

4. กำหนดกลุ่มบุคคลที่จะให้เป็นผู้ตัดสิน ซึ่งเป็นผู้มีความชำนาญ และมีประสบการณ์ในเรื่องนั้นๆ ควรมีจำนวนหลายคน ตามทฤษฎีมีถึง 50 คน ในทางปฏิบัติอาจมีสัก 10 คน หรือน้อยกว่าเล็กน้อยให้ผู้ตัดสินพิจารณาข้อความว่าแต่ละข้อความควรอยู่ในช่วงความรู้สึกใดใน 11 ช่วง

5. นำผลการจัดอันดับของแต่ละคนมารวมกัน ซึ่งจะทำให้ทราบวาระดับความเห็น มีผู้ตัดสินมากน้อยเพียงใดในแต่ละข้อความ แล้วนำมาหาค่าประจำข้อความ (Scale Value-S) และค่าการกระจาย (Quartile Deviation - Q)

2.วิธีของลิเคิร์ท (The Likert Technique.1932)

มาตราวัดเจตคติตามวิธีของ ลิเคิร์ท กำหนดช่วงความรู้สึกของคนเป็น 5 ช่วง หรือ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ข้อความที่บรรจุลงในมาตราวัดประกอบด้วยข้อความที่แสดงความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งในทางที่ดี (ทางบวก) และในทางที่ไม่ดี (ทางลบ) และมีจำนวนพ่วงๆ กัน ข้อความเหล่านี้ก็อาจมีประมาณ 18-20 ข้อความ การกำหนดน้ำหนักคะแนนการตอบแต่ละตัวเลือก กระทำภายหลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลมาแล้ว

การสร้างมาตราวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิร์ท มีขั้นตอนดังนี้

- 1.ตั้งจุดมุ่งหมายของการศึกษาว่าต้องการศึกษาเจตคติของใครที่มีต่อสิ่งใด
- 2.ให้ความหมายของเจตคติต่อสิ่งที่ศึกษานั้นให้แจ่มชัด เพื่อให้ทราบว่าสิ่งที่เป็น ประเด็น หรือเรื่องที่จะวัดนั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะใดบ้าง
- 3.สร้างข้อความให้ครอบคลุมคุณลักษณะที่สำคัญๆ ของสิ่งที่จะศึกษาให้ครบถ้วนทุกแง่มุม และต้องมีข้อความที่เป็นไปในทางบวกและทางลบมากพอต่อการที่เมื่อนำไปวิเคราะห์แล้ว เหลือจำนวนข้อความที่ต้องการ

4.ตรวจข้อความที่สร้างขึ้นซึ่งทำได้โดยผู้สร้างข้อความเองและนำไปให้ผู้มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ ตรวจสอบโดยพิจารณาในเรื่องของความครบถ้วนของคุณลักษณะของสิ่งที่ศึกษา และความเหมาะสมของภาษาใช้ ตลอดจนลักษณะการตอบกับข้อความที่สร้างว่าสอดคล้องกันหรือไม่เพียงใด เช่น พิจารณาว่า ควรจะให้ตอบว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, เฉยๆ, ไม่เห็นด้วย, ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" หรือ "ชอบมากที่สุด, ชอบมาก, ปานกลาง, ชอบน้อย, ชอบน้อยที่สุด" เป็นต้น

5.ทำการทดลองขั้นต้นก่อนที่จะนำไปใช้จริง โดยการนำข้อความที่ได้ตรวจสอบแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อความและภาษาที่ใช้

ครั้งหนึ่ง และเพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านอื่นๆ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของมาตรวัดเจตคติทั้งชุดด้วย

6. กำหนดการให้คะแนนการตอบของแต่ละตัวเลือก โดยทั่วไปที่นิยมใช้คือกำหนดคะแนนเป็น 5 4 3 2 1 (หรือ 4 3 2 1 0) สำหรับข้อความทางบวกและ 1 2 3 4 5 (หรือ 0 1 2 3 4) สำหรับข้อความทางลบ

3. วิธีวัดของออสกู๊ด (The Osgood Technique.1957)

สเกลแบบนี้ใช้คำคุณศัพท์มาอธิบายความหมายของสิ่งเร้า โดยมีคุณศัพท์ตรงกันข้ามกันเป็นขั้วของมาตรวัด ออสกู๊ดใช้สิ่งเร้านี้ว่า Concept (สังกะสี) คำคุณศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของสิ่งเร้าที่ออสกู๊ดพบว่า สามารถอธิบายได้ 3 รูปแบบ หรือ 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านประเมินค่า (Evaluative Factor) เป็นองค์ประกอบที่แสดงออกทางด้านคุณค่า คำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบาย เช่น ดี-ชั่ว- จริง-เท็จ ฉลาด-โง่ สวย-น่าเกลียด เป็นต้น

2. องค์ประกอบด้านศักยภาพ (Potential Factor) เป็นองค์ประกอบที่แสดงถึง กำลัง อำนาจ เช่น แข็งแรง-อ่อนแอ หนัก-เบา หนา-บาง หยาบ-ละเอียด เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านกิจกรรม (Activity Factor) เป็นคุณศัพท์แสดงถึงลักษณะกิจกรรมต่างๆ เช่น ช้า-เร็ว เงียบ-วุ่น -กระตือรือร้น เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป วิธีวัดเจตคตินั้นมีอยู่ 3 วิธีที่นิยมใช้กันมาก ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้กับวิธีการวัดของลิเคอร์ท(1932) โดยวิธีนี้มีความชัดเจนและรัดกุมในด้านการให้คะแนนของการตอบแต่ละตัวเลือก ซึ่งกำหนดช่วงความรู้สึกของคน เป็น 5 ช่วง ประกอบด้วยข้อความในทางบวกและในทางลบมีจำนวนเท่าๆ กัน จำนวนข้อความประมาณ 18-20 ข้อความ ซึ่งสอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาที่ผู้วิจัยจะทำการศึกษาทดลอง

จากที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้นผู้วิจัยได้ดัดแปลงวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน โดยยึดตามแบบของสติเวนส์และคนอื่นๆ (Stevens; et al.1989) มาทดลองใช้สอนเพื่อให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1.การเตรียมการสอน

1.1 การเตรียมเนื้อหา เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถ จับใจความสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นตอบท้อานได้

1.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม ครูจัดนักเรียนเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มนักเรียนเก่งและกลุ่มนักเรียนอ่อน หลังจากนั้นจัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยกลุ่มนักเรียนเก่ง 2 คน และ กลุ่มนักเรียนอ่อน 2 คน

1.3 การจัดทำใบคะแนนของทีม ซึ่งเป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคลของนักเรียนแต่ละทีม ประกอบด้วย รายชื่อสมาชิกในทีมและตารางคะแนนทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียน ได้แก่ การหาความหมายของคำศัพท์, การตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง, การเขียนสรุปจากเรื่องที่อ่าน, การทำงานร่วมกันในกลุ่ม และ การทดสอบย่อยเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่างของทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป เรียกว่า "Super team" ทีมที่ได้คะแนน 80-89 เรียกว่า "Great team" และทีมที่ได้คะแนน 70-79 เรียกว่า "Good team" ครูอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนให้แต่ละทีมทราบ ดังตาราง 1 หน้า 28

2. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

2.1 ชี้นำเสนอบทเรียน ครูทบทวนศัพท์เก่าสอนคำศัพท์ใหม่ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก

2.2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

2.2.1 นักเรียนแต่ละคนทำแบบฝึกหัดหาความหมายของคำศัพท์ที่ครูกำหนด

2.2.2 อ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจ เพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่อง

2.2.3 ค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามจากเรื่องที่ครูให้อ่าน

2.2.4 แต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นคำพูดของตนเอง โดยเริ่มจากคู่ของตนก่อน แล้วจึงอภิปรายกันในกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง

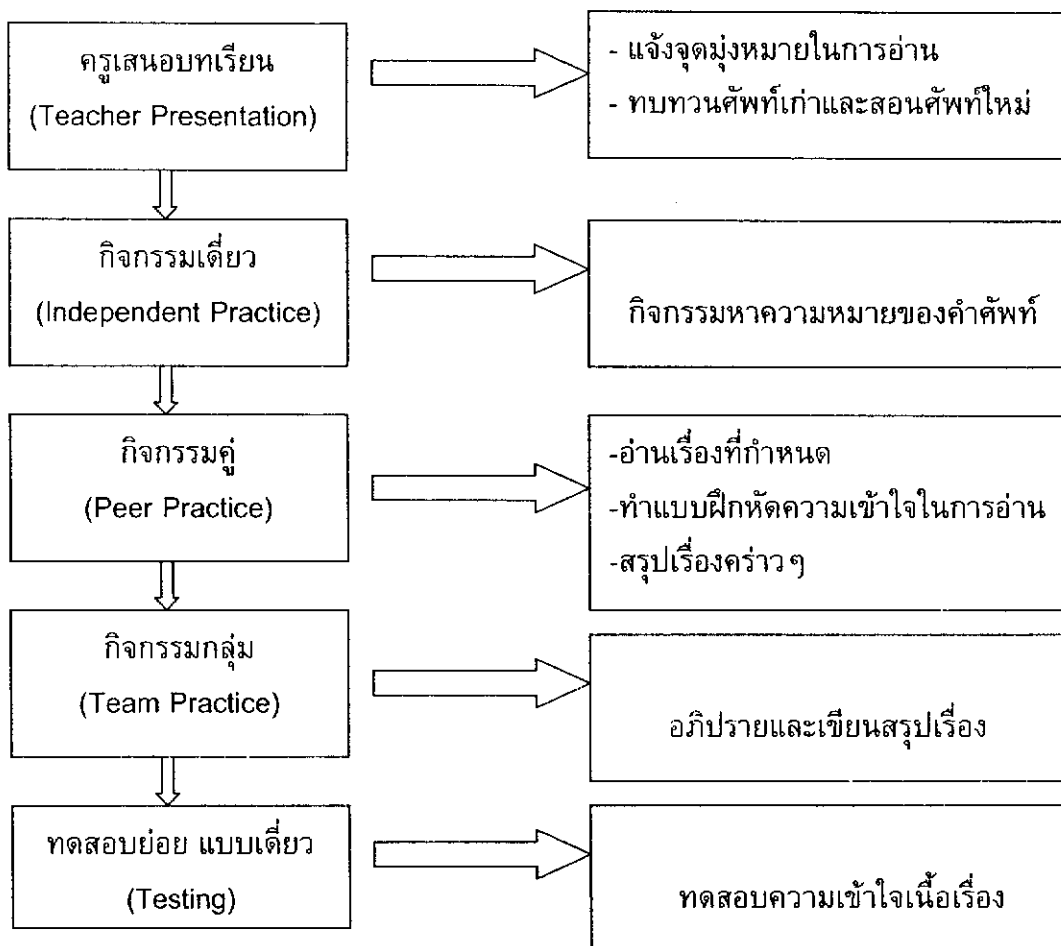
2.2.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่อง ตามแนวความคิดของตนเองเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน

2.3 ขั้นการทดสอบ

ทดสอบย่อยหลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว โดยทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องและเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง โดยทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน หลังจากนั้นครูตรวจให้คะแนนจากแบบทดสอบย่อยและใบงานทั้งหมด บันทึกลงในใบคะแนนของทีม

2.4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

ครูตีตประกาศคะแนนของกลุ่มและกล่าวคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม
สรุปในหน้าต่อไปได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบผสมผสาน
ที่มา : ดัดแปลงจาก วรนาถ เกื่อนคำ.(2539 : 38)

บทที่ 3

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า เรื่องผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

- 1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3.การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 4.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.การวิเคราะห์ข้อมูล

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (อ 035) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียน 48 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ เรียงตามระดับคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 2 ของ ปีการศึกษา 2546 เป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง และนักเรียนกลุ่มอ่อน แล้วจึงแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน และนักเรียนอ่อน 2 คน จำนวน 6 กลุ่ม

2.เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 1.แผนการสอนอ่านโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) จำนวน 6 แผน
- 2.แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังการทดลอง (Post-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นชุดเดียวกัน ข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ และแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ
- 3.แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 18 ข้อ
- 4.แบบสังเกตพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนในชั้นเรียน จำนวน 14 ข้อ

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการสอน มีวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้ (ภาคผนวก ค หน้า 92-107)

1.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 หลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534)

1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และกรอบแนวคิดของการเรียนแบบร่วมมือ แบบผสมผสาน (CIRC)

1.3 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองสอนจากหนังสือดังนี้ Colin Granger; & Digby Beaumont (1988). Trio 6. อักษรเจริญทัศน์; Manuel dos Santos. (2003). Super Goal 6. Mc Graw-Hill; ไกรคุง อนุชฌกุล. (2546). ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. วัฒนาพานิช. โดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหาในด้านคำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างทางไวยากรณ์ให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก

1.4 เขียนแผนการสอนตามรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) โดยยึดเนื้อหาที่จะสอนตรงตามหลักสูตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2534) ใช้เวลาสอน 24 คาบ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเสนอบทเรียน ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน ทบทวนศัพท์เก่า สอนศัพท์ใหม่ และให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ตามครู

2. ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

2.1 ทำแบบฝึกหัดหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนด

2.2 อ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจ

2.3 ค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน

2.4 แต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องหลังจากนั้นร่วมสรุป

อภิปรายภายในกลุ่ม

2.5 แต่ละกลุ่มเขียนสรุปใจความสำคัญจากการเล่าเรื่องเป็น ภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ตามความสามารถของนักเรียน

3. ขั้นการทดสอบ ทดสอบย่อยหลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว โดยทดสอบเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่องและเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ ทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน

เกณฑ์การแปลผลคะแนนทดสอบย่อยมีดังนี้

ระดับคะแนน	แปลผล
10 – 12	พอใช้
13 – 16	ดี
17 – 20	ดีมาก

4. ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ครูตีตประกาศคะแนนรวมของกลุ่มและกล่าวคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด

1.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และนำมาดำเนินการแก้ไขปรับปรุง

1.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปใช้สอนกับนักเรียน

2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (ภาคผนวก ค หน้า 80-91)

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านเป็นแบบปรนัยมี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อและแบบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการวัดผลประเมินผลจากหนังสือคู่มือการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ เทคนิคการเขียนข้อสอบ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือแนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร.2538) และ Technique in Testing (Madson.1983 : 212)

2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากหนังสือเรียนที่กระทรวงอนุญาตให้ใช้และดูจากเนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า และเอกสารต่างๆที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้แล้ว ให้มีความยากง่ายของเนื้อหาในระดับเดียวกันกับที่ใช้สอนในห้องเรียน

2.3 สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย แบบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ และแบบอัตนัยจำนวน 6 ข้อ วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในด้าน การตีความ การจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นต่อบทอ่าน

2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนก เป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ซึ่งแต่ละข้อมีความยากง่ายตั้งแต่ 0.32-0.75 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.22-0.72

2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.98

2.7 นำแบบทดสอบไปแก้ไขปรับปรุง และเลือกแบบทดสอบแบบปรนัยออกมาจำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบแบบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ

2.8 นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปสอนนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน

3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษมีขั้นตอนการร่างดังนี้ (ภาคผนวก ค หน้า 108-109)

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติ จากหนังสือเจตคติของ ศักดิ์สุนทรเสณี (2531 :102 -105); เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตราวัด ของ วรณัติแสงประทีปทอง (2544 : 25 -30); วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 :106 -108)

3.2 สร้างแบบสอบถามเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบวัดเจตคติของ วรณัติ แสงประทีปทอง.(2544 : 29).จำนวน 18 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ท (Likert.1932) ซึ่งแต่ละข้อจะมีตัวเลือก 5 ระดับ

การกำหนดคะแนนของแต่ละตัวเลือก โดยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้
แบบสอบถามที่เป็นข้อความเชิงนิมานหรือทางบวก (Favorable Statements) จะให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

แบบสอบถามที่เป็นข้อความเชิงนิเสธหรือทางลบ (Unfavorable Statements) จะให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

ค่าเฉลี่ยข้อความเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถแปลผลออกมาเป็นระดับเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยดัดแปลงจาก บุญชม ศรีสะอาด.(2532 : 111); และ สุวรรณ เวทโธสง (2544) โดยมีเกณฑ์ดังนี้
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00หมายความว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49หมายความว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49หมายความว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49หมายความว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับไม่ดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายความว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีมาก

(*) หมายถึง ข้อความที่มีความหมายในทางลบ

ผลการใช้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ดังปรากฏในตาราง 10-12 (ภาคผนวก ข หน้า 73-77)

3.4 นำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องตามจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.5 นำแบบสอบถามวัดเจตคติไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง

4.แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) (ภาคผนวก ค หน้า 110) ดังนี้

4.1 กำหนดพฤติกรรมที่ต้องสังเกต คือ การทำงานของนักเรียนระหว่างการเรียนในชั้นเรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

4.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในกลุ่มของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ เป็นแบบสังเกตแสดงความถี่ของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน สร้างโดยผู้วิจัยยึดรูปแบบจากหนังสือ เอกสารคำสอนวิชา วผ 306 การวัดทัศนคติ (รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์.2533 : 2) การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2536 : 36-37) และ ศึกษาจากแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในการเรียน ของ นิลุบล ศรีเทพ (2546 : 59 -60)

4.3 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและพิจารณาความเหมาะสมของรายการสังเกตพฤติกรรมแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในกลุ่มของนักเรียนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือ ในคาบเรียน รวมทั้งหมด 6 ครั้ง โดยมีผู้สังเกต 2 คน คือ ผู้ช่วยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนและผู้วิจัย

4.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ สรุปผล

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

2.ทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และ หลังจากนั้นใช้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

3.ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาสอน 24 คาบ

4.สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนระหว่างการเรียนในชั้นเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมทั้งหมด 6 ครั้ง โดยมีผู้สังเกต 2 คน คือ ผู้ช่วยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนและผู้วิจัย

5.ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

6.นักเรียนทำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบสอบถามก่อนการทดลอง

7.ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

1.การหาคุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความยากง่าย อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่า KR-20 (Kuder-Richardson)

2.การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการทดลอง โดยวิธีคำนวณหาค่าความแตกต่างโดยใช้สูตร t-test for dependent group

2.2 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ t-test for different score

2.3 วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรม คำนวณโดยใช้สูตรร้อยละ (Percentage) ใช้ในการแสดงความถี่ของพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมาและค่าเฉลี่ย (Means)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จำนวน 24 คน ใช้เวลาในการทดลอง 24 คาบเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ซึ่งแยกเป็นผลสอบจากแบบทดสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัย (ดูตาราง 2,3 และ 4)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (ดูตาราง 6)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนักเรียน
X	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣD	แทน	ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

ตาราง 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

	N	$\bar{X}$	S	ΣD	ΣD^2	t
Pre-test	24	15.29	3.01	78	438	5.622*
Post-test	24	18.54	2.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ

อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการ ทดลอง โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานจากแบบทดสอบแบบปรนัย

	N	$\bar{X}$	S
Pre-test	24	7.83	2.14
Post-test	24	10.58	2.44

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

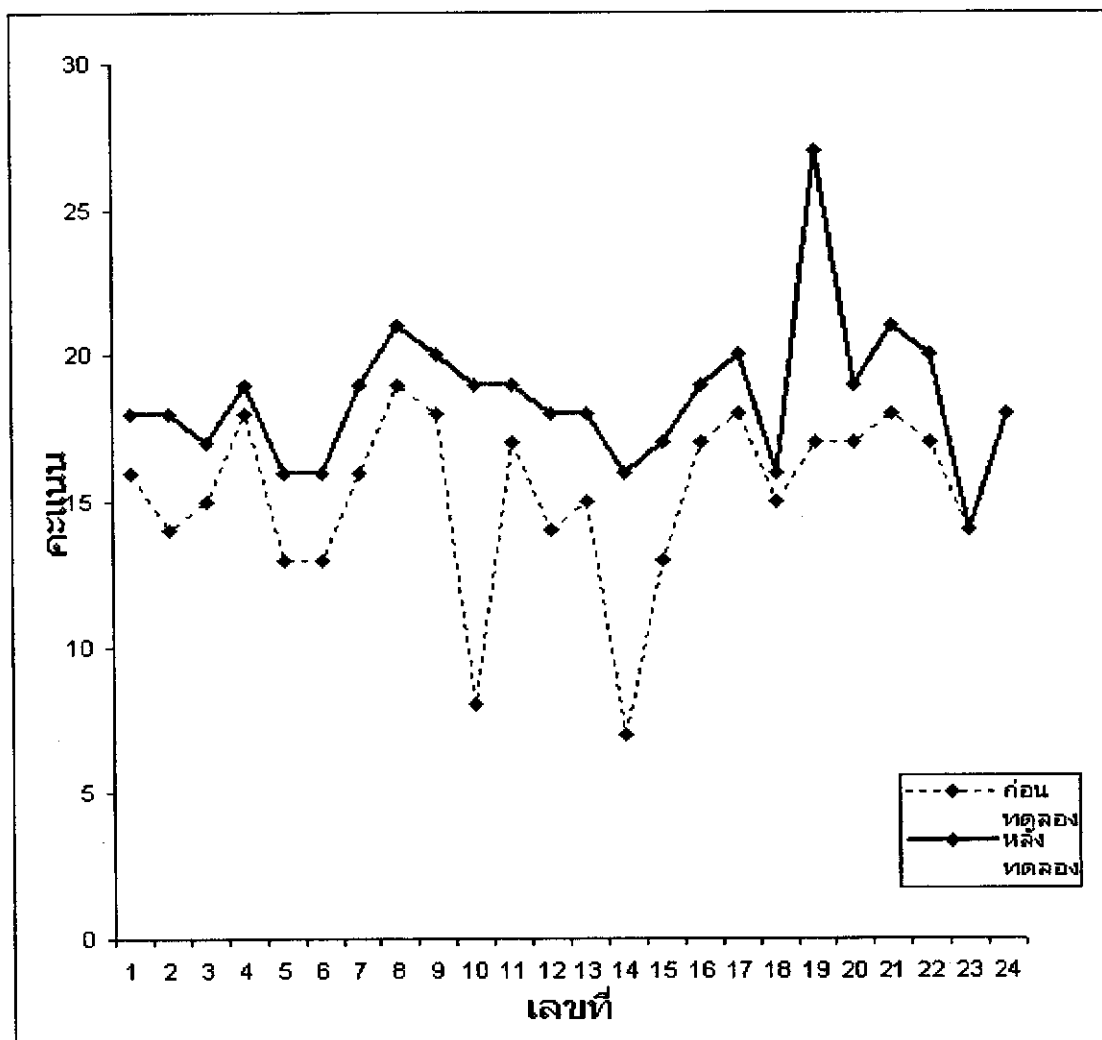
ตาราง 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานจากแบบทดสอบแบบอัตนัย

	N	$\bar{X}$	S
Pre-test	24	7.45	1.35
Post-test	24	7.95	1.04

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอัตนัย ระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง

จากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองสามารถนำมาแสดงในรูปกราฟให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ดูภาพประกอบ 4 หน้า 48)

ภาพประกอบ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองโดยวิธี
เรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานมีการทดสอบย่อยหลังการเรียนรู้ในแต่ละ
บทเรียน ในการทดลองครั้งนี้มีการทดสอบรวมทั้งหมด 6 ครั้ง ซึ่งคะแนนของนักเรียนที่เรียนเป็นกลุ่ม
สามารถแสดงเป็นตารางได้ดังตาราง 5 หน้า 49

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบย่อย 6 ครั้ง

กลุ่ม	ชื่อ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		20	20	20	20	20	20	120	20	
กลุ่ม A	คนที่ 1	14	14	15	17	18	16	94	15.66	ดี
	คนที่ 2	11	15	11	12	13	12	74	12.33	พอใช้
	คนที่ 3	12	14	13	12	13	12	76	12.66	พอใช้
	คนที่ 4	12	16	15	14	14	14	85	14.16	ดี
กลุ่ม B	คนที่ 1	16	13	14	10	16	18	87	14.50	ดี
	คนที่ 2	13	16	15	10	13	16	83	13.83	ดี
	คนที่ 3	10	10	14	12	14	16	76	12.66	พอใช้
	คนที่ 4	11	13	10	15	12	14	75	12.50	พอใช้
กลุ่ม C	คนที่ 1	11	16	11	10	14	14	76	12.66	พอใช้
	คนที่ 2	11	14	11	15	16	16	83	13.83	ดี
	คนที่ 3	13	10	12	14	13	18	80	13.33	ดี
	คนที่ 4	11	12	11	10	14	14	72	12	พอใช้
กลุ่ม D	คนที่ 1	13	13	10	10	14	12	72	12	พอใช้
	คนที่ 2	13	14	12	12	14	16	81	13.5	ดี
	คนที่ 3	11	13	12	12	14	16	78	13	ดี
	คนที่ 4	12	13	14	12	14	14	79	13.16	ดี
กลุ่ม E	คนที่ 1	13	14	10	10	12	14	73	12.16	พอใช้
	คนที่ 2	12	13	11	12	14	15	77	12.83	พอใช้
	คนที่ 3	14	13	12	12	14	14	79	13.16	ดี
	คนที่ 4	13	11	14	14	13	14	79	13.16	ดี
กลุ่ม F	คนที่ 1	11	16	12	14	12	16	81	13.50	ดี
	คนที่ 2	13	16	11	15	14	14	83	13.83	ดี
	คนที่ 3	12	13	13	12	14	12	76	12.66	พอใช้
	คนที่ 4	10	15	12	12	13	14	76	12.66	พอใช้
เฉลี่ย		12.16	13.62	12.29	12.41	13.83	14.62	78.95	13.15	
รวม		พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี		ดี	

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน มีคะแนนที่ดีขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือครั้งแรก คะแนนเฉลี่ยคือ 12.16 ครั้งที่ 2 คะแนนเฉลี่ยคือ 13.62 ครั้งที่ 3 และ 4 มีคะแนนต่ำกว่าครั้งที่ 2 คือ 12.29 และ 12.41 ตามลำดับ คะแนน

เฉลี่ยครั้งที่ 6 เป็นคะแนนเฉลี่ยที่สูงสุด คือ 14.62 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดอยู่ในระดับดี คือ 13.15

หมายเหตุ

เกณฑ์การแปลผลคะแนนทดสอบย่อยมีดังนี้

ระดับคะแนน	แปลผล
10 – 12	พอใช้
13 – 16	ดี
17 – 20	ดีมาก

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 6 การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการทดลอง โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

	N	$\bar{X}$	S	ΣD	ΣD^2	t
Pre-test	24	61.58	5.67			
				161	3771	3.038*
Post-test	24	68.29	8.04			

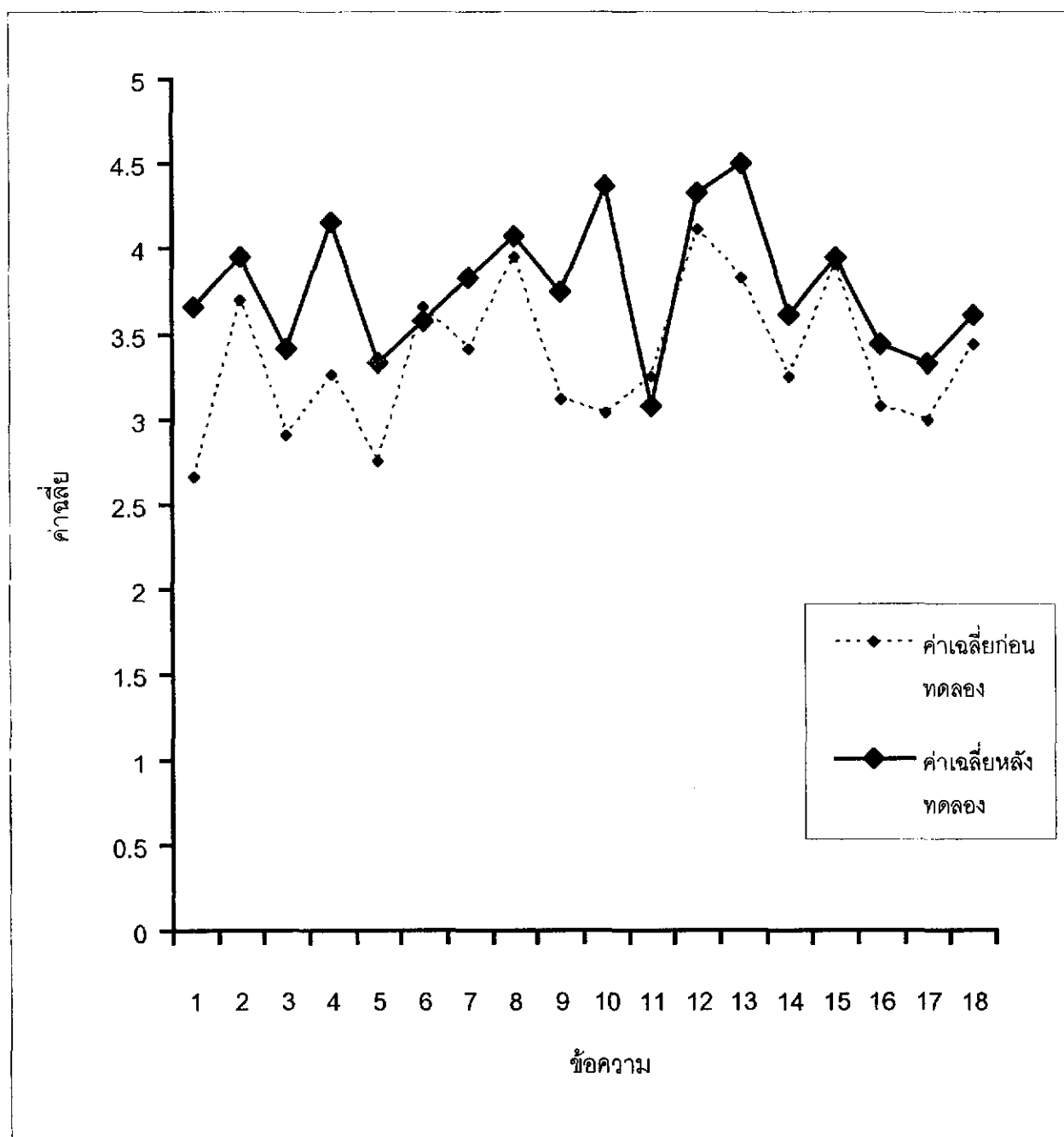
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานหลังการทดลองมีเจตคติสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการใช้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ดังปรากฏในตาราง 10-11 (ภาคผนวก ข หน้า 73-76)

จากการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง สามารถนำมาแสดงในรูปกราฟให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ดูภาพประกอบ 5 หน้า 51)

ภาพประกอบ 5 เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ
หลังการทดลอง

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ดังตาราง 7
(หน้า 52)

ข้อมูลนี้ผู้วิจัยได้ประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนระหว่างทำงานกลุ่มในแต่ละครั้ง รวม 6 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงความถี่โดยคิดเป็นค่าร้อยละ

ผลการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน ในแต่ละครั้งแสดงไว้ในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ผลของพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

พฤติกรรมที่สังเกต	ร้อยละ					
	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่
	1	2	3	4	5	6
1. แสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม	33.33	66.66	66.66	100	100	100
2. ปรึกษาเกี่ยวกับการแบ่งงานกันทำ	16.66	50	50	83.33	100	100
3. พูดล้อเล่นขณะผู้อื่นให้ข้อมูล	66.66	33.33	50	33.33	16.66	0
4. ตั้งใจฟังผู้อื่นอธิบาย	16.66	50	66.66	66.66	83.33	100
5. ไม่ช่วยเพื่อนในกลุ่มทำงาน	50	33.33	33.33	16.66	33.33	0
6. พูดคุยในขณะที่ทำงาน	66.66	50	33.33	33.33	16.66	0
7. ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ	50	66.66	100	83.33	100	100
8. ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีปัญหา	16.66	50	33.33	50	50	50
9. ตั้งใจทำงานอย่างขมักเขม้นเมื่อได้รับคำสั่ง	50	66.66	83.33	83.33	100	100
10. ให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อตอบถูก	0	16.66	33.33	33.33	33.33	50
11. แสดงอำนาจเหนือผู้อื่นในกลุ่ม	16.66	16.66	16.66	16.66	0	0
12. ให้โอกาสผู้อื่นเมื่อทำผิด	0	0	33.33	33.33	16.66	16.66
13. ไม่ยอมฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	33.33	16.66	0	0	0	0
14. ไม่เอื้อเฟื้อเพื่อนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์การเรียน	0	0	0	0	0	0

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมช่วยพัฒนาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยพฤติกรรมทางด้านบวกของนักเรียนแต่ละกลุ่มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆจนถึง ร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกได้ดีขึ้นมากที่สุดคือ พฤติกรรมพูดแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม จาก 33.33 เปอร์เซ็นต์ เป็น 100 เปอร์เซ็นต์ในครั้งที่ 4 จนถึงครั้งสุดท้าย ส่วนพฤติกรรมรองลงมาคือ พฤติกรรมปรึกษาเกี่ยวกับการแบ่งงานกันทำ พฤติกรรมตั้งใจฟังผู้อื่นอธิบาย พฤติกรรมทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ และพฤติกรรมตั้งใจทำงานอย่างขมักเขม้นเมื่อได้รับคำสั่ง ส่วนพฤติกรรมทางด้านลบของนักเรียนส่วนใหญ่จะลดลงเรื่อยๆจนถึง

ศูนย์เปอร์เซ็นต์ พฤติกรรมที่ปรับลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจนที่สุดคือ พฤติกรรมไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นจาก ครั้งที่ 1 คือ จาก 33.33 เปอร์เซ็นต์ เป็น ศูนย์เปอร์เซ็นต์ ในครั้งที่ 3 จนถึงครั้งสุดท้าย แต่ยังมีบางพฤติกรรมที่ลดลงและเพิ่มขึ้นบ้างในบางครั้ง โดยมีพฤติกรรมต่างๆ ดังนี้ พฤติกรรมพูดล้อเล่นขณะผู้อื่นให้ข้อมูล โดยครั้งที่ 3 พฤติกรรมจะเพิ่มขึ้นจาก 33.33 เปอร์เซ็นต์ เป็น 50 เปอร์เซ็นต์ และครั้งที่ 4 ลดลงเป็น 33.33 เปอร์เซ็นต์และลดลงเรื่อยๆจนเป็น 0 เปอร์เซ็นต์ในครั้งสุดท้าย และพฤติกรรมไม่ช่วยเพื่อนในกลุ่มทำงาน ซึ่งในครั้งที่ 5 พฤติกรรมของนักเรียนเพิ่มจาก 16.66 เปอร์เซ็นต์ เป็น 33.33 เปอร์เซ็นต์ และลดลงเป็น 0 เปอร์เซ็นต์ในครั้งสุดท้าย ซึ่งผลเนื่องมาจากความยากง่ายของเนื้อหาในแต่ละครั้งที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (อ 035) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียน 48 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 24 คน จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ เรียงตามระดับคะแนนสอบปลายภาค ภาคเรียนที่ 2 ของ ปีการศึกษา 2546 เป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง และนักเรียนกลุ่มอ่อน แล้วจึงแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน และนักเรียนอ่อน 2 คน จำนวน 6 กลุ่ม

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ๆ ละ 4 คาบๆ ละ 50 นาที รวม 24 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ทั้งนี้ไม่รวมระยะเวลาในการทดสอบก่อน-หลัง การศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- 1.แผนการสอนอ่านโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) จำนวน 6 แผน
- 2.แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง (Pre-test) และหลังการทดลอง (Post-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นชุดเดียวกัน ข้อสอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน แบบอัตนัย จำนวน 4 ข้อ และแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ
- 3.แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 18 ข้อ
- 4.แบบสังเกตพฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียน จำนวน 14 ข้อ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

- 1.จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีวัดผลประเมินผลการเรียนรู้
- 2.ทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และหลังจากนั้นใช้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
- 3.ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน (CIRC) กับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาสอน 24 คาบ
- 4.สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมทั้งหมด 6 ครั้ง โดยมีผู้สังเกต 2 คน คือ ผู้ช่วยผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนและผู้วิจัย
- 5.ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง
- 6.นักเรียนทำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับแบบสอบถามก่อนการทดลอง
- 7.ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

- 1.นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานมีการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.นักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานหลังการทดลองมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6) ซึ่งปรากฏผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนสูงขึ้น เนื่องมาจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

1.1 วิธีการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งวิธีการเรียนดังกล่าวเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ และท้าทายสำหรับนักเรียนเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยกับการเรียนแบบเป็นกลุ่ม นักเรียนได้มีโอกาสช่วยกันศึกษาเนื้อหาและค้นคว้าคำศัพท์ด้วยตนเอง ต้องค้นคว้าอยู่ตลอดเวลา แทนที่ผู้สอนจะคอยป้อนความรู้ให้อย่างเดียว ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และได้ประสบการณ์จากการศึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน ดังงานวิจัยของ ขจรศักดิ์ สุนลี (2545) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สตีเวนส์;และคนอื่นๆ (Stevens; et al : 1987) ที่ได้ทำการทดลองสอนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธี CIRC กับการสอนแบบเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง แล้วพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธี CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบเดิมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง จากวิธีการเรียนการสอนดังกล่าวทำให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นร่วมกันภายในกลุ่ม จากระบวนการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงให้เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน ซึ่งนักเรียนอ่อนจะได้รับการช่วยเหลือจากนักเรียนเก่ง โดยนักเรียนเก่งจะช่วยถ่ายทอดความรู้ที่ตนได้รับจากผู้สอนให้นักเรียนอ่อน และนักเรียนอ่อนก็สามารถที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในช่วงการสรุปเรื่องที่อ่าน จากการที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมกันภายในกลุ่มทำให้นักเรียนแต่ละคนมีการยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น มีความกลมเกลียวและเกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ถือเอาความคิดของตนเองเพียงผู้เดียว ให้ความสำคัญต่อคนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชนาฏ วรยศศรี (2544 : 58) และ แนวคิดของ สลาวิน (Slavin.1995 : 50-51) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะช่วยเหลือกันทำงาน รับผิดชอบร่วมกัน และรู้สึกว่างานของกลุ่มเป็นงานของตนเอง นักเรียนจะตระหนักว่าความสามารถของตนที่มีอยู่นั้นจะช่วยให้ตนเองและกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2 การบูรณาการกับทักษะอื่น นักเรียนแต่ละกลุ่มมีโอกาสรู้อย่างลึกซึ้งถึงความสำคัญของเรื่องตามความเข้าใจและความคิดเห็นของตนเองให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟัง โดยการพูดและเขียน ซึ่งทักษะดังกล่าวมีผลทำให้นักเรียนได้พัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537 : 70) ที่ศึกษาผลการเรียนโดยวิธี CIRC ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ได้กล่าวสรุปว่า กิจกรรมการพูดและการเขียนสามารถที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ผลจากการวิจัยของแกรมเบล (Gambrell.1985) ซึ่งศึกษาผลของการเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่าน (Retelling) ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านแล้วพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองซึ่งเล่าเรื่องทั้งหมด มีความเข้าใจในการอ่านที่ดีกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และผลการวิจัยของ สุนีย์ สิงห์ประไพ (2534) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่องแล้วพบว่า ทั้งการเล่าเรื่องและการเขียนเรื่องสรุปหลังจากการอ่านเรื่องจบแล้ว มีผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน

1.3 บรรยากาศในชั้นเรียน มีส่วนช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เพราะวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานนั้นเป็นวิธีการเรียนที่นักเรียนได้มีบทบาทในการเรียนการสอนมากกว่าผู้สอน พร้อมทั้งนักเรียนมีอิสระในการคิดและการทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนมีความรู้สึกเป็นกันเอง เกิดความสนิทสนมกับเพื่อนมากขึ้นและมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความมั่นใจ มีกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรพรรณ สิทธิเลิศ (2537 :74-75) ; วรนาถ เกื่อนคำ (2539 : 95) ; พุทแนม(Putnam. 1998 : 25 -26);และ วิลเลอร์ (Wheeler. 1973) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นบรรยากาศแห่งความไว้วางใจและจริงใจระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนร่วมมือกันแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนเป็นหลัก ครูผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ ที่จะส่งผลต่อพัฒนาการของนักเรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องเชื่อมั่นว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-Esteem) ให้กับนักเรียน

2.นักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานหลังการทดลองมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 ปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มการทำงานกลุ่มของนักเรียนมีผลทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวัฒนา ศรีสัตย์วาจา.(2535 : 79)ที่กล่าวว่า การเป็นสมาชิกของกลุ่มมีผลต่อทัศนคติและค่านิยมของบุคคล ทั้งที่เป็นทัศนคติต่อกลุ่มอื่น และกลุ่มที่เป็นสมาชิกอยู่ เพราะเมื่อบุคคลเข้าไปอยู่ในกลุ่มใด ก็จะได้รับเอาค่านิยมและทัศนคติของกลุ่มนั้น โดยผู้วิจัยได้สังเกตเห็นพฤติกรรมต่างๆ เช่น พฤติกรรมการตั้งใจฟังผู้อื่นอธิบาย ครั้งที่ 1 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 16.66 และหลังจากนั้นปรากฏว่าพฤติกรรมดังกล่าวเริ่มเปลี่ยนไปในทางบวก ซึ่งจะเห็นได้จากการสังเกตในครั้งสุดท้าย ครั้งที่ 6 ค่าเฉลี่ยร้อยละ 100 นั้นหมายความว่านักเรียนมีความสนใจในการทำงานร่วมกลุ่มมากขึ้น เริ่มที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น พฤติกรรมที่เกิดจากผลของการเรียนแบบร่วมมือ เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าใจวิธีการเรียน ที่ถูกกระตุ้นจากการประกาศผลคะแนนของกลุ่ม และการให้คำชมเชยจากผู้สอน หลังจากการเรียนเสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง ทำให้แต่ละคนมีความกระตือรือร้นและเกิดความตื่นตัว ทำให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ทุกคนต่างตั้งใจร่วมกันทำงาน ดังจะเห็นได้ชัดเจนที่สุดจากพฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม ที่มีค่าเฉลี่ยดีที่สุดครั้งแรก ร้อยละ 50 และดีขึ้นเรื่อยๆ จนถึง 100 เปอร์เซ็นต์ในครั้งที่ 4,5 และ 6 พฤติกรรมการทำงาน

กลุ่มมีผลทำให้เจตคติที่มีต่อการอ่านของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แอทคินสัน (Atkinson : 1995) ที่พบว่า พฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนในการใช้โปรแกรม CIRC ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีเจตคติต่อการอ่านและมีความภูมิใจในตนเองมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของกล้า พิมพ์พงษ์ (2543 : 49) ที่ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC มีคะแนนเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2.2 ความภูมิใจและความพึงพอใจ ในผลงานของตัวเองและของกลุ่ม เมื่อนักเรียนทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายจะเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจและมีความพึงพอใจในความสามารถของตนเอง และของกลุ่ม ส่งผลทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแบบกลุ่ม และมีเจตคติที่ดีต่อการอ่านเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mc Quire (1969) ที่กล่าวว่า เจตคติเป็นสภาพที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบ 3 ประการคือ ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และการกระทำ และเมื่อมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดแล้วบุคคลจะมีแรงใจที่จะแสดงพฤติกรรมเข้าหาสิ่งนั้น ซึ่งจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยที่มากที่สุดของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน คือ ข้อที่ 14 ที่ว่า ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจเมื่ออ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ (4.50)

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่พบในการทำวิจัย

1. ในระยะแรกๆ นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน เนื่องจากนักเรียนเคยชินกับการเรียนแบบเดี่ยวมากกว่า เมื่อนักเรียนทำงานกลุ่มจะมีบางส่วน โดยเฉพาะนักเรียนอ่อนจะไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มเท่าใดนัก เนื่องจากคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะทำงานได้เท่ากับนักเรียนเก่งจึงไวใจให้นักเรียนเก่งเป็นผู้รับผิดชอบทำงานเพียงฝ่ายเดียว แต่หลังจากนั้นผู้สอนก็ได้ย้ำถึงวิธีการเรียนให้นักเรียนเข้าใจ จึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากกว่าเดิม แนวทางแก้ไขปัญหาคือ ผู้สอนควรย้ำให้นักเรียนเข้าใจถึงกระบวนการและวิธีการเรียนและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มว่าสมาชิกทุกคนควรให้ความร่วมมือกันซึ่งจะส่งผลให้ทำงานได้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด อย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์ หรือจนกว่านักเรียนจะเข้าใจ

2. นักเรียนไม่ค่อยตั้งใจฟังผู้สอนอธิบายเวลาสอนเป็นภาษาอังกฤษเนื่องจากผู้สอนจะแปลเป็นภาษาไทยให้นักเรียนฟังเมื่อไม่เข้าใจ ทำให้นักเรียนไม่สนใจฟังเมื่อครูอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ แนวทางแก้ไขคือ ผู้สอนไม่ควรแปลให้นักเรียนฟังโดยตรง ควรสอบถามความเข้าใจโดยให้นักเรียนที่เก่งอธิบายให้เพื่อนฟังหลังจากที่ผู้สอนอธิบายไปแล้ว เป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับจากผู้สอนไปยังเพื่อนซึ่งทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนอีกด้วยเพราะนักเรียนเก่งจะรู้สึกภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตัวเองในการเรียนครั้งต่อไป

3. กิจกรรมการเรียนของนักเรียนไม่ค่อยต่อเนื่องมากนัก เนื่องจากคาบเรียนมีระยะเวลาไม่เพียงพอ กับบางกิจกรรม เช่น กิจกรรมการสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน แนวทางแก้ไข คือ ควรจัดคาบเรียนให้ต่อเนื่องกันอย่างน้อย 2 คาบเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีเวลาในการทำกิจกรรมมากขึ้น และต่อเนื่องกัน อีกทั้งยังทำงานเสร็จภายในคาบเรียน

4. คำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ในเรื่องบางเรื่องที่ให้นักเรียนอ่านมีความยากและยาวเกินไปสำหรับระดับของนักเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความเครียดและไม่อยากอ่านในเรื่องนั้น แนวทางแก้ปัญหา คือ ผู้สอนควรเลือกบทอ่านที่มีศัพท์และสำนวนที่ไม่ยากเกินไป ไม่ยาวและไม่สั้นเกินไป และเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน มีความทันสมัยทันเหตุการณ์ด้วย เช่น ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับดาราศาสตร์ที่นักเรียนชื่นชอบในขณะนั้น โดยอาจนำมาจากหนังสือพิมพ์ Student weekly หรือนิตยสาร The Nation Junior

5. จากผลของคะแนนทดสอบย่อยทั้ง 6 ครั้ง ครั้งที่ 3 และ ครั้งที่ 4 คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนต่ำกว่าครั้งที่ 2 เนื่องมาจากเนื้อหาของเรื่องที่น่าสนใจทดสอบมีความยากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ผู้สอนควรแก้ไขโดยคัดเลือกเนื้อเรื่องที่มีความยากง่ายเท่าๆกัน มาใช้ในแบบทดสอบแต่ละครั้ง

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนจากแบบทดสอบที่เป็นอัตนัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองเพียงเล็กน้อยเท่านั้น นั้นแสดงว่าทักษะการเขียนไม่สามารถที่จะพัฒนาได้ในระยะเวลาอันสั้น เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและต้องใช้ความรู้ในด้านหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ช่วยในการเขียนซึ่งนักเรียนจะต้องใช้เวลานานพอสมควรในการพัฒนาตัวเอง

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติที่สูงขึ้น ผู้สอนควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากที่สุดและป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาภายหลัง เช่น กระบวนการเรียนการสอนมีความสลับซับซ้อน หรือมีหลายขั้นตอนเกินไปจนนักเรียนมีอาจปฏิบัติตามได้ครบทุกกระบวนการ เป็นต้น
2. ควรให้นักเรียนได้ตรวจเช็คใบงานและแก้ไขคำตอบให้เพื่อนเพื่อให้มีส่วนร่วมในการให้คะแนนเพื่อนและให้เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน
3. ให้นักเรียนมีอิสระในการคิดและทำงาน ผู้สอนไม่ควรกำกับหรือควบคุมอย่างเข้มงวดจนเกินไปจนทำให้นักเรียนเกิดความเครียดซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนไม่อยากเรียน ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ซึ่งจะทำให้รู้สึกว่ามีเขามีบทบาทสำคัญต่อชั้นเรียนเช่นเดียวกัน
4. การแจ้งผลการเรียนในแต่ละครั้งหลังการเรียนและการให้คำชมเชย เป็นสิ่งสำคัญของนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือเพราะจะทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองพยายามปรับปรุงแก้ไขเมื่อคะแนนของตัวเองและของกลุ่มไม่ดี ส่วนการให้คำชมเชยเป็นสิ่งที่ทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนและความร่วมมือกันในกลุ่มเพราะคะแนนของตนเอง คือคะแนนของกลุ่มด้วย
5. ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับนักเรียนในทุกๆกลุ่ม ไม่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น เพราะถ้าผู้สอนเกิดความลำเอียงในการดูแลเอาใจใส่จะทำให้นักเรียนเกิดความน้อยใจ และแสดงออกในทางที่ไม่ดี ซึ่งส่งผลให้ไม่สนใจในการเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรคัดเลือกบทความที่นอกเหนือจากในหนังสือเรียนมาเสริมให้นักเรียนอ่านบ้าง เช่น จากนิตยสารและหนังสือพิมพ์ต่างๆที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้นักเรียนสนใจและต้องการที่จะเรียนมากขึ้นเพราะเป็นเนื้อหาที่ทันสมัย
2. ควรใช้ระยะเวลาในการทดลองอย่างน้อย 1 ภาคเรียน เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับวิธีการเรียนการสอนและเพื่อจะได้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะทำให้ผลการทดลองมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ,สำนักงานทดสอบทางการศึกษา.(2540). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา1.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กล้า พิมพ์วงศ์. (2543). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติ และความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต.(หลักสูตรและการสอน).ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.ถ่ายเอกสาร.

ไกรคุง อนุคนกุล. (2546). ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1.กรุงเทพฯ : แม็ค.

ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(ประถมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

เครือวัลย์ ทองวันดี. (2540). การใช้กระบวนการพอดโฟรีโอ พัฒนายุทธวิธีเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.

จำลอง เงินดีและคณะ.(2545).จิตวิทยาทั่วไป.พิมพ์ครั้งที่ 8.ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.กรุงเทพฯ:เนติกุลการพิมพ์.

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์.(2538).ทัศนคติความเชื่อและพฤติกรรมการวัดการพยากรณ์และการเปลี่ยนแปลง.มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ.

จิราภรณ์ โกธรม.(2539). อิงลิช คิวิซ (English Quiz M.5).กรุงเทพฯ: แม็ค.

ชวาล แพร์ตกุล. (2520).เทคนิคการเขียนข้อสอบ.กรุงเทพฯ : พิกษ์อักษร.

ชาญชัย อาจิณสมภาร.(2533,มีนาคม)."การเรียนรู้แบบร่วมมือ", ประชากรศึกษา.40(60) :19.

ชูศรี วงศ์รัตนะ.(2530).สถิติเพื่อการวิจัย.กรุงเทพฯ :ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชูศรี สนิทประชากร. (2534,กรกฎาคม-ธันวาคม)."การเรียนรู้โดยการร่วมมือ",
จันทร์เกษมสาร.2(4) : 46-48.

ดวงฤดี กาญจนพันธ์. (2537). เบสิค อิงลิช แกรมมา (Basic English Grammar). กรุงเทพฯ : ภูมิบัณฑิต.

ทิพวัลย์ มาแสง.(2532).การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย.กรุงเทพฯ: กรมการศึกษา
นอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ.

- นฤมล เลียบสวัสดิ์.(2545).การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนการอ่านด้วยการฝึกใช้ความรู้เดิมโดยใช้เทคนิคโครงสร้างระดับยอดกับวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- นุชนาฏ วรยศศรี.(2544).ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2532). การวิจัยเบื้องต้น. ภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ.(2526).ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ปราณี รามสูตร.(2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพฯ : บุรพาสาสน์.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์.(2543).การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เปรมจิตร์ ขจรภัยลาร์เซ่น .วิธีสอนแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ; เอกสารประกอบการบรรยาย.กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2536). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรเพ็ญ พุ่มสะอาด.(2543).การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิคการสร้างผังโยงความสัมพันธ์ ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พรธรรม โต๊ะไชยสุข.(2537). รีดดิง สกิล วัน (Reading Skill I). กรุงเทพฯ: เดลฟี.
- พรรณรัตน์ เน่าธรรมสาร.(2533,กุมภาพันธ์). "การเรียนรู้แบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน", สารพัฒนาหลักสูตร.95: 35-57.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์.(2543).วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.พิมพ์ครั้งที่ 8.กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พูลศรี กิจเจลา.(2544).การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และ ความสนใจในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการ ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู.ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(การมัธยมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ปิฎกญ์ คล้ายบวร.(2537). หลักการวิเคราะห์และเทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: ไสเอด พับบลิชซิ่ง.
- รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์.(2533).การวัดทัศนคติเบื้องต้น.ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.(2538).เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์
- ละเอียด จุฑานันท์ .(2543). แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- วรรณารถ เกื่อนคำ.(2539).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการสอนตามคู่มือครู.วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(หลักสูตรและการสอน).ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.ถ่ายเอกสาร.
- วรพรรณ สิทธิเลิศ.(2537).ผลของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.(การสอนภาษาอังกฤษ).เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.ถ่ายเอกสาร.
- วรรณดี แสงประทีปทอง.(2544). เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัดและมาตรฐานวัด. แขนงวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วัฒนา สัตย์วาจา.(2535). จิตวิทยาทัศนคติ. ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์; และ สมพิศ ป.สัตยารักษ์.(1998). คอนเซนเทรท ออฟ คริติคอล รีดดิ้ง (Concentrate of Critical Reading). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี.(2531).เจตคติ.กรุงเทพฯ:รุ่งวัฒนา.
- เศรษฐวิทย์. (2538). ฮาว ทู โอเวอร์คัม รีดดิ้ง ออฟสตาเคิล (How to Overcome Reading Obstacles). นนทบุรี : มายพับลิชซิ่ง (Mild Publishing).
- สมพงษ์ สิงห์พล.(2542,พฤศจิกายน-มีนาคม).”เทคนิคการสอนของการเรียนแบบร่วมมือ”, *สีมาจารย์*.13 (25) : 41-43.
- สมพิช เมธิพงษ์.(2534).จะสอนอ่านเรื่องให้สนุกนั้นไม่ยาก ; เอกสารประกอบคำบรรยาย.กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย.
- สมุทร เข็มชวนิช .(2542).เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สำอองค์ หิรัญบุรณะ.(2542).การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชา จันท์เอม.(2544).จิตวิทยาทั่วไป.กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุณีย์ สิงห์ประไพ. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเล่าเรื่องและกลุ่มที่ฝึกอ่านด้วยการเขียนเรื่อง. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต.(การสอนภาษาอังกฤษ).กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2538). วิธีสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลัย.(2531,กุมภาพันธ์). "การเรียนการสอนแบบร่วมมือ". วิทยาสาร 86(2) : 4-8.
- สุราณี แก้วกรม.(2542). รีดดิ้ง สกิล ดีเวลลอปเม้นท์ (Reading Skill Development). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ.(2526).วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวรรณี เวทโธสง.(2544). การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง.สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- เสียม โตรัตน์.(2524).พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.(2531).เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัจฉรา วงศ์โสธร.(2529).การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2538).แนวการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- _____. (2544).การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำนาจ บุญศิริบุญ.(2539).เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- _____. (2542).การอ่านภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- Atkinson, S.P. (1995). *Improving Word Conceptualization of First Grade Low Achieves Through the Use of Diverse Instructional Strategies*. Dissertation Ed.D. (Practicum). Graduate School. Miami: Nova Southeastern University. Photocopied.
- Conley, Mark William. (1995). *Content Reading Instruction : A communication Approach*. Library of Congress Cataloging-in- Publication Data.
- Cooper, David J.; Warnke, Edna W.; & Shipman, Dorothy A. (1988). *The What and How of Reading Instruction*. Ball State University. Merrill Publishing.
- Crawley, Sharon J. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. New York : A Simon & Schuster.
- Finocchiaro, Mary ; & Sydney, Sako. (1983). *Foreign Language Testing : A Practical Approach*. New York : Regents New York Publishing.
- Gambrell, Linda B.; Peeiffer, Warren R.; & Wilson, Robert R. (1985, March-April). "Effects of Retelling Upon Reading Composition and Recall of Text Information", *Journal of Educational Research*. 78 (4) : 216-220.
- Grellet, Françoise. (1994). *Developing Reading Skills*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Guleff, Virginia L.; Sokolik, M.E.; & Lowther, Carolyn. (2000). *Tapestry*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Hood, S.; & Soloman, N. (1985). *Focus on Reading : A handbook for Teacher*. Australia : National Curriculum Resource Centre.
- Johnson, D.W.; & Johnson, R.T. (1987). *Cooperative Learning and Competition : Theory and Research*. Edina : Minn Interaction Book.
- _____. (1989). *Cooperative Learning and Competition : Theory and Research*. Edina : Minn Interaction Book.
- Johnston, P.H. (1983). *Reading Comprehension Assessment : A cognitive Basis*. New York : IRA.
- Kiesler, Charles A.; Barry, Collins E.; & Norman, Miller. (1969). *Attitude Change, A Critical Analysis of Theretical Approaches*. Yale University, University of California and University of Minnesota, John Wiley, & Sons.
- Madson, Harold S. (1983). *Technique in Testing*. Oxford : Oxford University Press.
- Mangieri, J.N.; Bader, L.A.; & Walker, J.E. (1982). *Elementary Reading : A comprehensive Approach*. Mc Graw Hill.
- Office of Research (2003). (Online) Available : <http://www.ed.gov/pubs/OR/ConsumerGuides/Cooplear.html>. Retrieved November 26, 2003.

- Oller J.; Baca L.; & Vigil A. (1977, March). "Attitude and Attained Proficiency in ESL : A Socioling Uistic Study of Mexican : Americans in the Southwest", *TESOL* . 11(1) : 173-183.
- Page, W.D.; & Pinnell, G.S. (1979). *Teaching Reading Comprehension*. Illinois:ERIC.
- Putnam,Jo Anne W. (1998). *Cooperative Learning and Strategies for Conclusion*. Merryland : Paul H.Brookes Publishing.
- Quire, Mc.(1969). *The Nature of Attitudes and Attitude Change*. M.A. : Addison Wesley.
- Richards, Jack C.(2003). *New Interchange 2*. Hong Kong : Cambridge University Press.
- Santos, Manuel dos. (2004). *Super Goal 6*.Bangkok : Mc Graw Hill.
- Slavin, R.E. (1980, April). "Cooperative Learning" , *Review of Educational Research*. 50(2) :315-342.
- . (1987, November). "Cooperative Learning and Cooperative School", *Educational Leadership*:10(5): 71-72.
- . (1995). *Cooperative Learning, Theory, Research and Practice*. 2nd ed. Baltimore: The Johns Hopkins University. A Simon;& Schuster.
- Stephen,Krashen, D. (1981). *Writing : Research Theory and Applications*. California : Pergamon Press.
- Stevens,J.Robert; et al.(1987,March). Cooperative Integrated Reading and Composition : Two Field Experiments. Report No.10. *Center for research on Elementary & Middle Schools*. Baltimore: The Johns Hopkins University.
- Weiten, Wayne.(2005). *Psychology (Themes and Variations: Briefer Version)*. 6th ed. Las Vegas: University of Nevada. Wordsworth/Thomson Learning.
- Wheeler, Ronald. (1973). "Effects of Cooperative and Competitive Classroom Environments on the Attitudes and Achievement of Elementary School Students Engaged in Social Studies Inquiry Activities." *Journal of Education Psychology*. 65(6) : 402-407.
- Worthman, Camille B.; Loftus, Elizabeth F.;& Marshall, Mary E.(1992). *Psychology*. 4th ed. New York : University of New York at Stony Brook;& University of Washington. Mc Graw Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางค่าความยากง่าย(P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบวัด
ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (r_H) ของแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเขียนแบบรวมมือแบบผสมผสานจำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	P	R
1	0.55	0.23
2	0.30	0.40
3	0.60	0.25
4	0.35	0.22
5	0.55	0.30
6	0.35	0.25
7	0.20	0.20
8	0.25	0.10
9	0.45	0.10
10	0.20	0.25
11	0.45	0.30
12	0.35	0.10
13	0.35	0.30
14	0.30	0.30
15	0.20	0.20
16	0.20	0.40
17	0.40	0.10
18	0.20	0.10
19	0.20	0.20
20	0.30	0.20
21	0.15	0.30
22	0.25	0.10
23	0.30	0.40
24	0.20	0.20
25	0.20	0.10
26	0.30	0.25
27	0.25	0.10
28	0.35	0.10
29	0.30	0.20
30	0.35	0.30

ค่าความเชื่อมั่น (r_H) = 0.98

ภาคผนวก ข
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบ
ร่วมมือแบบผสมผสาน

ตารางเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองโดยวิธีเรียนแบบ
ร่วมมือแบบผสมผสาน

ตารางเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบ
ร่วมมือแบบผสมผสาน

ตารางเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 9 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยวิธี
เรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

นักเรียน เลขที่	Pre-test (40 คะแนน)	Post-test (40 คะแนน)	D	D ²
1	16	18	2	4
2	14	18	4	16
3	15	17	2	4
4	18	19	1	1
5	13	16	3	9
6	13	16	3	9
7	16	19	3	9
8	19	21	2	4
9	18	20	2	4
10	8	19	11	121
11	17	19	2	4
12	14	18	4	16
13	15	18	3	9
14	7	16	9	81
15	13	17	4	16
16	17	19	2	4
17	18	20	2	4
18	15	16	1	1
19	17	27	10	100
20	17	19	2	4
21	18	21	3	9
22	17	20	3	9
23	14	14	0	0
24	18	18	0	0
			$\sum D = 78$	$\sum D^2 = 438$

ตาราง 10 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือ
แบบผสมผสาน

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ เจตคติ
1	ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านบทความ โฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษใน หนังสือพิมพ์ (*)	4	4	12	4	-	2.66	ปาน กลาง
2	ข้าพเจ้าชอบเปิดพจนานุกรมเพื่อดู ความหมายของคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจ ขณะที่อ่าน	3	13	6	2	-	3.70	ดี
3	ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดเมื่ออ่าน ภาษาอังกฤษ (*)	2	6	9	6	1	2.91	ปาน กลาง
4	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้า เป็นคนทันสมัย	3	9	12	-	-	3.26	ปาน กลาง
5	คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาใน บทความที่ครูกำหนดให้อ่านยากเกิน ระดับความรู้ของข้าพเจ้า (*)	3	6	8	6	-	2.75	ปาน กลาง
6	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนในชั่วโมงการ อ่านภาษาอังกฤษ (*)	-	-	10	12	2	3.66	ดี
7	ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษทุกคาบเรียน	2	10	8	4	-	3.41	ปาน กลาง
8	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน (*)	-	1	5	12	6	3.95	ดี
9	ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการอ่านมี ความสำคัญน้อยกว่าทักษะการฟัง พูด และเขียน (*)	-	2	17	5	-	3.12	ปาน กลาง

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ เจตคติ
10	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไม่มี ความสำคัญต่อการเรียนในระดับสูง (*)	-	-	3	17	4	3.04	ปาน กลาง
11	ข้าพเจ้าชอบอ่านภาษาอังกฤษใน เวลาว่างเสมอ	1	12	5	4	2	3.25	ปาน กลาง
12	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้า รู้ศัพท์และสำนวนมากขึ้น	7	13	4	-	-	4.12	ดี
13	ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจเมื่ออ่าน ภาษาอังกฤษได้เข้าใจ	9	7	6	1	1	3.83	ดี
14	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเมื่ออ่านบทอ่าน ภาษาอังกฤษ (*)	1	2	13	6	2	3.25	ปาน กลาง
15	ข้าพเจ้าไม่ยอมให้มีชั่วโมงการอ่าน ภาษาอังกฤษเลย (*)	-	-	9	8	7	3.91	ดี
16	ข้าพเจ้าชอบอ่านเรื่องสั้นที่เป็น ภาษาอังกฤษ	1	10	7	2	4	3.08	ปาน กลาง
17	เมื่อข้าพเจ้าอ่านเนื้อเรื่องไม่เข้าใจจะ หยุดอ่านทันที (*)	1	7	8	7	1	3.00	ปาน กลาง
18	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทอ่าน จะถาม ผู้สอนเสมอ	1	12	9	1	1	3.45	ปาน กลาง
เฉลี่ย							3.35	ปาน กลาง

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ
ปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35

ตาราง 11 เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือ
แบบผสมผสาน

ข้อ	ข้อความ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ เจตคติ
1	ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านบทความ โฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษใน หนังสือพิมพ์ (*)	-	-	10	12	2	3.66	ดี
2	ข้าพเจ้าชอบเปิดพจนานุกรมเพื่อดู ความหมายของคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจ ขณะที่อ่าน	6	13	4	-	1	3.95	ดี
3	ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดเมื่ออ่านภาษา อังกฤษ (*)	1	3	10	5	5	3.41	ปาน กลาง
4	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้า เป็นคนทันสมัย	9	10	5	-	-	4.16	ดี
5	คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาใน บทอ่านที่ครูกำหนดให้อ่านยากเกิน ระดับความรู้ของข้าพเจ้า (*)	1	3	11	5	4	3.33	ปาน กลาง
6	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนในชั่วโมงการ อ่านภาษาอังกฤษ (*)	-	2	9	10	3	3.58	ดี
7	ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจ กรรมกรเรียนการอ่านภาษา อังกฤษทุกคาบเรียน	6	8	10	-	-	3.83	ดี
8	ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน (*)	2	1	2	7	12	4.08	ดี
9	ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการอ่านมีความ สำคัญน้อยกว่าทักษะการฟัง พูด และเขียน (*)	-	2	6	12	4	3.75	ดี

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ระดับ เจตคติ
10	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไม่มี ความสำคัญต่อการเรียนในระดับสูง (*)	1	-	1	9	13	4.37	ดี
11	ข้าพเจ้าชอบอ่านภาษาอังกฤษใน เวลาว่างเสมอ	1	9	7	5	2	3.08	ปาน กลาง
12	การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้า รู้ศัพท์และสำนวนมากขึ้น	11	11	1	1	-	4.33	ดี
13	ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจเมื่ออ่าน ภาษาอังกฤษได้เข้าใจ	13	10	1	-	-	4.50	ดีมาก
14	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเมื่ออ่านบทอ่าน ภาษาอังกฤษ (*)	-	2	9	9	4	3.62	ดี
15	ข้าพเจ้าไม่ยอมให้มีชั่วโมงการอ่าน ภาษาอังกฤษเลย (*)	-	1	8	6	9	3.95	ดี
16	ข้าพเจ้าชอบอ่านเรื่องสั้นที่เป็น ภาษาอังกฤษ	4	6	11	3	-	3.45	ดี
17	เมื่อข้าพเจ้าอ่านเนื้อเรื่องไม่เข้าใจจะ หยุดอ่านทันที (*)	-	6	7	8	3	3.33	ปาน กลาง
18	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทอ่าน จะถาม ผู้สอนเสมอ	6	7	8	2	1	3.62	ดี
เฉลี่ย							3.77	ดี

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าวิธีเรียนแบบร่วมมือ แบบผสมผสาน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่
ดีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77

ตาราง 12 การเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและ
หลังการทดลอง

นักเรียน เลขที่	ค่าเฉลี่ยก่อนการ ทดลอง	ระดับเจตคติ	ค่าเฉลี่ยหลังการ ทดลอง	ระดับเจตคติ
1	3.60	ดี	3.45	ปานกลาง
2	3.75	ดี	3.55	ดี
3	3.45	ปานกลาง	3.80	ปานกลาง
4	3.25	ปานกลาง	3.45	ปานกลาง
5	3.45	ปานกลาง	3.15	ปานกลาง
6	3.10	ปานกลาง	4.15	ดี
7	3.50	ดี	3.75	ดี
8	3.70	ดี	2.90	ปานกลาง
9	3.50	ดี	3.65	ดี
10	3.15	ปานกลาง	3.55	ดี
11	3.30	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง
12	3.30	ปานกลาง	3.65	ดี
13	3.05	ปานกลาง	3.70	ดี
14	2.95	ปานกลาง	3.55	ดี
15	3.85	ดี	4.35	ดี
16	3.90	ดี	3.35	ปานกลาง
17	3.20	ปานกลาง	4.10	ดี
18	3.35	ปานกลาง	3.80	ดี
19	3.65	ดี	3.80	ดี
20	3.25	ปานกลาง	4.30	ดี
21	3.65	ดี	4.10	ดี
22	2.75	ปานกลาง	4.40	ดี
23	3.75	ดี	3.90	ดี
24	3.50	ดี	4.65	ดีมาก

ตาราง 13 พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน โดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน

พฤติกรรมที่สังเกต	ความถี่ของพฤติกรรม					
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6
1. พูดแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม	2	4	4	6	6	6
2. ปรึกษาเกี่ยวกับการแบ่งงานกันทำ	1	3	3	5	6	6
3. พูดล้อเล่นขณะผู้อื่นให้ข้อมูล	4	2	3	2	1	0
4. ตั้งใจฟังผู้อื่นอธิบาย	1	3	4	4	5	6
5. ไม่ช่วยเพื่อนในกลุ่มทำงาน	3	2	2	1	2	0
6. พูดคุยในขณะที่ทำงาน	4	3	2	2	1	0
7. ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ	3	4	6	5	6	6
8. ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีปัญหา	1	3	2	3	3	3
9. ตั้งใจทำงานอย่างขมักเขม้น	3	4	5	5	6	6
10. ให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อตอบถูก	0	1	2	2	2	3
11. แสดงอำนาจเหนือผู้อื่นในกลุ่ม	1	1	1	1	0	0
12. ให้โอกาสผู้อื่นเมื่อทำผิด	0	0	2	2	1	1
13. ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2	1	0	0	0	0
14. ไม่เอื้อเฟื้อเพื่อนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์	0	0	0	0	0	0

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
2. แผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน
3. แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกลุ่มของนักเรียน

**แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 2 ตอนดังนี้
 ตอนที่ 1 ข้อสอบแบบปรนัยวัดความเข้าใจในการอ่านจากเนื้อเรื่อง ชนิดเลือกตอบ
 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
 ตอนที่ 2 ข้อสอบแบบอัตนัยวัดความเข้าใจในการอ่านจากเนื้อเรื่อง โดยการเขียน
 ตอบ จำนวน 4 ข้อ
2. ในตอนที่ 1 ให้นักเรียนตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบ และตอนที่ 2 ให้เขียนตอบลงใน
 แบบทดสอบ
3. ให้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องโดยการกาเครื่องหมาย X ทับข้อ a, b, c, d ที่นักเรียนคิดว่าเป็นข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

Passage 1

Steve knew there would not be enough time to walk all of the way to his appointment. On the other hand, he knew he would be too early if he took a taxi. He was not sure which bus to take. He could walk part of the way, then take a taxi and arrive on time. Or- and this is what he decided to do – he could have a cup of coffee in a café immediately and then take a taxi.

ที่มา : ดวงฤดี กาญจนพันธุ์.(2537:383). *Basic English Grammar*.

1. What was he uncertain about?
 - a. which bus to take
 - b. which taxi to take
 - c. where the bus stop was
 - d. which café to have coffee in
2. What would happen if he took a taxi immediately?
 - a. He would arrive on time.
 - b. He would arrive late.
 - c. He would arrive too early.
 - d. He would have to pay a lot of money.

Passage 2

Maize is also known as corn. It is a very important food crop because it is rich in carbohydrates. Before the cobs are ripe they can be eaten boiled, steamed or roasted. The ripe grains are used for making cakes or porridge, Other than these, maize is also an important food for livestock like poultry, pigs and cattle. (5)

In some countries like the U.S.A., Canada or Australia, maize is grown on very large farms. These farms measure hundreds of hectares. On such large farms, machines do most of the work. They are used in planting, weeding, fertilizing, spraying and harvesting.

In Malaysia maize is not grown on such a large scale. It is grown in small gardens (10) together with vegetables. There are also maize farms which are still small compared to those in the U.S.A.

ที่มา : .ดวงฤดี กาญจนพันธุ์.(2537:372-373). *Basic English Grammar*.

3. Which of the following statements is **true** according to the passage?

- a. Young corn can be eaten.
- b. Young corn cannot be eaten.
- c. Nobody can eat the cobs before they are ripe.
- d. Only the ripe grains can be eaten.

4. What does the word “**rich**” in line 1 mean?

- a. wealthy
- b. having much or many
- c. strong
- d. containing a lot of oil

5. The word “**they**” in line 2 refers to.....

- a. carbohydrates
- b. the crops
- c. the cobs
- d. the grains

Passage 3

A vending machine is a device that gives a product or service when a coin is put in a slot. There are many kinds of vending machines. Some of them sell merchandise such as candies, gum, peanuts and cigarettes. Big companies often have machines that sell various kinds of food. For example, they sell soup, sandwiches, hot coffee, cold drinks, and ice-cream. Many large airports have machines that sell travel insurance policies. Machines that provide service include washing machines, drying machines, and copying machines. Copying machines, which make copies of printed or typewritten material, are very popular now. Coin machines are becoming more efficient all the time. Many of them even make change.

ที่มา : พรรณม โต้ะไชยสุข.(2537:12-14).*Reading Skill I*.

6. A vending machine.....

- a. is coin-operated
- b. is operated by man
- c. washes dirty clothes
- d. copies printed material

7. What can coin machines do now?

- a. Cook food
- b. Make correct change
- c. Type letters
- d. Change flights

Passage 4

In the evolution of mammals from reptiles, there was a **succession** of physical changes : the development of warm blood to replace cold blood, body hair instead of scales, and the beginning of the nursing of young. This radical physical transformation provided mammals with a greater tolerance for external temperature than the cold-blooded system of the reptiles had allowed.

These changes also required less reliance on specialized food types. When the dominant dinosaurs became extinct, the Age of Mammals was ready to begin. For the next 60 million years, mammals expanded into the biological vacuum, which they were better equipped to exploit than all but a few varieties of reptiles.

The habit of life forms on earth has been the entire planet, conveniently dividing the world into the birds of the air, the fish of the sea, and the creatures of the land. The evolutionary process, however, also created sea- dwelling mammals who appeared to reverse the process of evolution as they returned to the sea. Legs became flippers in seals and whales, and for the latter hair was lost, better suiting them to aquatic life.

ที่มา : เศรษฐวิทย์. (2538:180-181). *How to Overcome Reading Obstacles*.

8. What is the passage about?

a. Whales	b. Evolution
c. Reptiles	d. Earth History

9. It can be inferred from this passage that.....

- a. mammals have little tolerance for temperature change
- b. reptiles became completely extinct
- c. whales are both land and sea – dwelling mammals
- d. reptiles have a low tolerance for external temperature change

10. In the first sentence, the word **succession** means.....

a. completion	b. evolution
c. series	d. civil war

11. Which of the following would be the best title for this passage?

a. The Evolution of life on Earth	b. The Evolution of mammals
c. The Disappearance of Reptiles	d. The Adaptation of Whales

Passage 5

During the early American colonial years, corn was more plentiful than wheat, so corn bread was more common than wheat bread. Friendly Indians showed colonists how to grow corn and how to prepare it for food, and pioneer women then improved the Indian cooking techniques.

When people traveled, they went on foot or horseback, sleeping and eating in the forests. They carried corn bread for sustenance; the corn bread came to be called journey-cake. Later when roads and taverns were built and stagecoaches carried passengers, journey-cake became johnnycake, a name many easterners still use for corn bread.

The kinds of bread made with cornmeal were-and still are-almost without limit. Every region has its specialties. From the start, southerners showed a preference for white cornmeal, northerners for yellow.

Pioneers on the frontier, when they ran out of yeast, made salt- rising bread. They stirred together water, a little water-ground cornmeal, potatoes, and salt. They set the mixture, uncovered, in a warm place until it absorbed bacteria from the air and began to ferment. Then they removed the potatoes and used the liquid as leavening for their bread, made with white flour.

ที่มา : เศรษฐวิทย์. (2538:183-185). *How to Overcome Reading Obstacles*.

12. In colonial times, why was corn bread more common than wheat bread?

- a. The colonist preferred corn bread.
- b. Corn was more abundant.
- c. The colonists did not know how to make wheat bread.
- d. Corn bread did not spoil as rapidly as wheat bread did.

13. How did the colonists learn to make corn bread?

- a. They were shown how by the Indians.
- b. They changed their wheat bread recipes.
- c. They knew the technique before they arrived in America.
- d. They tried to make more nutritious bread.

14. Frontier settlers often made salt-rising bread because it.....

- a. was more nutritious than other types of bread
- b. did not require yeast
- c. stayed fresh for a long time
- d. took less time to bake

15. In the making of salt-rising bread, cornmeal was.....
- the main kind of flour used
 - combined with white flour to make the bread
 - used to make the liquid that caused the bread to rise
 - used when potatoes were not available
16. The most appropriate title for this passage is
- Salt-Rising Bread
 - Life in Colonial America
 - Cooking on the Frontier
 - Original American Breads

Passage 6

There will be more than three billion women by the year of 2000, **outnumbering** men by 175 million, but they are unlikely to experience any increase in political power, according to the United Nations.

That is because women constitute the majority of the poor and 60% of illiterates. Rafael Salas, executive director of the UN Fund for Population Activities, said in his **annual** report on world population.

While the number of illiterate women in developed countries is expected to decline by five million, it is likely to increase world-wide from 491 million to 552 million, mainly in Asia and Africa.

He blamed the demands of childbirth and child-rearing for the denial of education and training of hundreds of millions of women and their subsequent exclusion from political and economic decision-making.

ที่มา : พรรคม ไชยสุข. (2537:7-9). *Reading Skill I.*

17. Which would be the best title for this story?
- Men and Women
 - Population Activities
 - About Women
 - The Decline of Mankind
18. The word '**annual**' means.....
- yearly
 - monthly
 - special
 - annotated
19. The word '**He**' refers to.....
- the United Nations
 - Rafael Salas
 - the poor
 - the annual report

20. Why are most women illiterate?

- a. They are responsible for childbirth and childcare.
- b. They lack interest in education.
- c. They think education is not essential.
- d. They cannot make their own decision.

Passage 8

Japan's Nissan Motor Co. will test a device next month that it hopes will rival coffee in deterring drowsy driving.

The giant carmaker plans to test an eye-movement monitor that sets off an alarm when a driver starts to nod off at the wheel. Nissan's trial of its drowsy driver detector on the country's highways gives it a jump on other Japanese carmakers who have yet to take similar ideas on the road, said officials quoted by Kyodo Agency.

The Nissan system, which is to be made by the end of the decade, continuously monitors a driver's face with a camera linked to a computer that analyses eye movement and the frequency of blinking.

A pause or drop in the frequency of the driver's blinking triggers a alarm, researchers said.

Priced at about 100,000 yen (\$ 1,180) per unit, the detectors will be offered to truck drivers who make long overnight runs, officials were quoted by Kyodo.

ที่มา : ภิญโญ คส่ายนวร. (2537:121-122). *The principle of Reading Comprehension*.

21. The passage tells us all the following EXCEPT.....

- a. what Nissan has recently produced
- b. who Nissan's new product is aimed at
- c. where Nissan's new product will be tested
- d. how popular Nissan's new product is

22. The passage implied that.....

- a. drinking coffee can hardly help solve the problem of sleepy driving
- b. some other Japanese car companies have been trying drowsy driver detectors, as well
- c. truck drivers making long overnight runs often feel sleepy while driving
- d. Nissan is always the first to come up with new inventions to attract customers

23. Which of the following CANNOT be inferred from the passage?
- a. "Trial and Error" is the best method for innovations.
 - b. Companies try to get ahead of their rivals.
 - c. Nissan is concerned with the safety of drivers.
 - d. Nissan tries to ensure the high quality of its products.
24. The writer is.....about the content of the passage.
- a. critical
 - b. delighted
 - c. neutral
 - d. pessimistic
25. Based on the passage, blinking less often suggests that a person is.....
- a. absent-minded
 - b. dozing off
 - c. concentrating deeply
 - d. being shocked
26. The first paragraph presents all of the following EXCEPT.....
- a. a limitation
 - b. an expectation
 - c. a forecast
 - d. a schedule
27. Which of the following would likely be the best headline for the passage?
- a. Eye movement monitor to be launched
 - b. Nissan breaking into Japanese car markets
 - c. Drivers alarmed by computer analysis
 - d. Japanese drowsy driver detector development

Read the advertisement and answer the questions that follow.

Jeans Inn

CITY SHOP
143 KING STREET
IN THE SUBURBS:
ROSSVIEW BRANDSTON
HELENSVILLE

PERSONAL SHOPPING ONLY

**T-SHIRTS
SHIRTS,
JEANS,**

MEN'S & WOMEN'S JEANS^{XX}
WERE \$39.99
NOW \$29.99

PATCH POCKETS
COPPER STUDS
FORM-FITTING STYLE

XX NOT ALL COLOURS IN ALL SIZES
XXX SIZES 20-24 ONLY
Surely, no refund or exchange on sale goods

MEN'S DENIM SHIRTS^{XXX}
★ **HALF PRICE** ★
\$15.00
PLAIN COLOURS ONLY

FREE BELT WITH EVERY PAIR

MEN'S T-SHIRTS
REDUCED TO \$8.99
ALL SIZES
A WIDE RANGE OF COLOURS
Iron-on transfers also available

SAVE \$5

ALL REDUCED TILL END OF WEEK

ที่มา : ไกรคุง อนุชกุล.(2546). ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 หน้า 173-174.

28. The advertisement for men's T-shirts does not tell us.....
- a. the sale price
 - b. how much we will save
 - c. the colours that are available
 - d. the sizes that are available
29. Sizes 20-24 means.....
- a. only sizes 20 and 24
 - b. sizes 20, 22 and 24
 - c. only sizes 21, 22 and 23
 - d. all sizes in 1, 2, 3
30. 'Personal Shopping Only' means that you have to.....
- a. go to the shop to buy the goods
 - b. buy these goods only at this sale
 - c. write a personal letter to order goods
 - d. send in a mail order with your money

ตอนที่ 2 : ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องข้างล่างแล้วเขียนตอบคำถามให้ถูกต้อง

Passage 9 : Electric Cars

For many decades, people have dreamed of electric cars. However, making them has been more difficult than anyone predicted. But the dream of an electric car may finally be coming true.

People were interested in making electric cars as early as the 1840s. One small electric car was made then, but it didn't work well. Then, in 1912, General Motors' Founder Billy Durant produced an electric truck. However, these electric vehicles were not made for the public to buy.

By the early 1990s, because of growing air pollution, the California Air Resources Board (CARB) made a new rule. The Board said that by 1998, the seven major automakers- GM, Ford, Chrysler, Honda, Toyota, Nissan, and Mazda- would have to make 2 percent of their cars and trucks emission-free. That number will rise to 5 percent in 2001 and 10 percent by 2003. Therefore, automakers had to begin to take electric cars seriously.

General Motors was the first to try again. The challenge was difficult. An electric car needs a battery. But batteries are heavy and don't work well. None of them could power a car far enough or long enough. The engineers had to start from scratch. There were many frustrations.

The financial challenges were also great. The new technology cost a lot. It seemed that the car would be so expensive that no one would buy it. General Motors didn't think it could make a profit on the electric cars.

At last, they succeeded. The car they built was called the EV1. It became available in California and Arizona in 1998. It is the first electric car designed and sold by a large automobile company.

The EV1 runs on a heavy, T-shaped battery. The battery is about 18 inches long and 4^{1/2} inches wide. Because the car doesn't use gasoline, it does not pollute the air.

After about 70 miles of driving, the car's battery must be recharged by connecting it to a special recharging unit. Recharging takes three hours. Because of the battery, many people think that electric cars are not convenient. It is not possible to drive them long distances without taking a long break to recharge. Others think that they are perfect for commuting, and short trips.

Automakers hope they can improve electric cars. With the changing laws and concern about pollution, they are sure these cars will be popular.

ที่มา : Virginia L. Guleff; M.E.Sokolik;& Carolyn Lowther (2000:91-93). *Tapestry*.

1. Why are people interested in electric cars today?

.....

.....

.....

2.Would you like to have an electric car? Why?

.....

.....

.....

3.Do you think electric cars will become popular? Why?

.....

.....

.....

.....

4. Rewrite the story in brief. (in English or Thai)

[illegible]

แผนการสอน 1

วิชา : อ 035

ห้องเรียน : กลาง 3/1

จำนวนนักเรียน : 24 คน

เวลา : 150 นาที

จุดมุ่งหมาย : - เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง
- เพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญและแสดงความคิดเห็นต่อ
เรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการสอน

ขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading)

1.ครูทบทวนและนำเสนอคำศัพท์ต่อไปนี้ :-

communicate (v.), posture (n.), gesture (n.), interpret(v.), slump (adj.), confidence (n.)

ครูนำเสนอคำศัพท์โดยการอธิบายและใช้รูปภาพประกอบ เสร็จแล้วครูให้นักเรียนออกเสียงตามคำศัพท์แต่ละคำ จากนั้นครูติดบัตรคำบนกระดาน

2.นักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์กับคู่ของตน เสร็จแล้วครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกเสียงคำศัพท์ที่อยู่บนกระดาน

3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยหาความหมายของคำศัพท์จากใบงานใน Task (A)

4. ครูและนักเรียนเฉลยแบบฝึกหัดพร้อมกันบนกระดาน นักเรียนแต่ละคู่เปลี่ยนกันตรวจให้คะแนน พร้อมลงชื่อกำกับ

ขั้นตอนระหว่างການอ่าน (While-reading)

1. ครูเรียกชื่อนักเรียน 1 คน โดยครูใช้ภาษา Body Language ในการออกคำสั่งให้นักเรียนลุกขึ้นยืนโดยครูใช้มือเป็นการสื่อสารแทนคำพูด เสร็จแล้วครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่านี่คือลักษณะของ Body Language จากนั้นครูเขียนคำว่า Body Language บนกระดาน
2. ครูแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านในใจ เสร็จแล้วครูให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันตอบคำถามจากใบงานใน Task (B,C)
3. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัดโดยครูสุ่มถามในแต่ละกลุ่ม เสร็จแล้วครูเขียนคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน จากนั้นนักเรียนตรวจคำตอบให้เพื่อนและลงคะแนนในใบงาน
4. ครูรวบรวมใบงานทั้งหมดที่ให้นักเรียนทำเพื่อรอกคะแนนในใบคะแนนของทีม

ขั้นตอนหลังการอ่าน (Post-reading)

1. แต่ละคู่ช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการจดบันทึกอย่างคร่าวๆ เสร็จแล้วตัวแทนแต่ละคู่สรุปอภิปราย ให้เพื่อนในกลุ่มฟังเพื่อเขียนสรุปส่งครู (นักเรียนอาจเขียนสรุปเรื่องเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ตามความสามารถของนักเรียน)
2. แต่ละกลุ่มส่งงานเขียน 1 ชิ้น เพื่อให้ครูตรวจให้คะแนนและบันทึกลงในใบคะแนนของทีม
3. ครูประกาศผลคะแนนรวมประจำหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนทราบคะแนนความก้าวหน้าของตัวเอง และคะแนนของแต่ละกลุ่มโดยครูตีประกาศที่หน้าชั้นเรียน

สื่อและอุปกรณ์การสอน

1. ใบงาน
2. บัตรคำ
3. รูปภาพ

การวัดผลประเมินผล

1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
2. งานที่ได้รับมอบหมาย
3. การทดสอบย่อย

Task

A. Match the meanings under Y with the words under X.

X	Y
.....1.posture	a. to suddenly fall or sit because you are very tired or unconscious
.....2. communicate	b. to explain the meaning of something
.....3. confidence	c. feeling excited and worried
.....4. slump	d. the position your body is in when you sit, stand or walk
.....5. gesture	e. to express thoughts, feelings, or information to someone else, for example by speaking or writing
.....6. interpret	f. to rest and allow yourself to become calm
.....7. nervous	g. a movement that communicates a feeling or instruction
.....8. shy	h. a feeling of wanting to know about or take part on something
.....9. interest	i. important and directly connected to what is being discussed or considered
.....10. relax	j. money that someone gets from working or from investing money
	k. the belief that you are able to do things well
	l. behavior shows that someone is nervous or not confident

Body Language

What Does It Say?

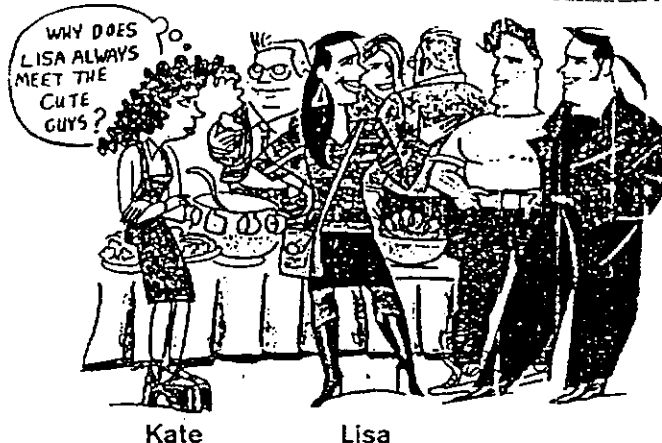
What do you think is happening in the picture?

More than half of what we communicate is communicated not through words but through body language. This includes our posture, facial expressions, and gestures. Because body language is so important, you'll want to know what yours is saying and how to interpret other people's, too. Here are some examples of body language and its meaning. (Note: These meanings are for North America. Interpretations may differ a bit in other cultures.)

If your posture is slumped and your head is down, this could mean that you are sad or lack confidence.

If your posture is straight but relaxed, you are expressing confidence and friendliness.

A smile is a sign of friendliness and interest. But people sometimes smile just to be polite. To get another clue from people's faces, notice their eyes. Friendliness and interest are expressed when a

Kate

Lisa

person's eyes meet yours (especially when you're the one who's talking) and then look away and meet yours again. A person who doesn't look away is expressing a challenge. A person who doesn't look at you is expressing lack of interest or is shy.

Hand gestures can mean a person is interested in the conversation. But repeated movements – like tapping a pencil or tapping a foot – often mean the person is either impatient or nervous. Stay away from someone who points at you while talking with you: That person might be angry at you or feel superior to you.

ที่มา : Jack C. Richards. (2003). New Interchange 2. หน้า 91.

B. Circle the letter of the correct answer.

- Look at the picture above. Who appears to be confident?
 - Kate
 - Lisa
 - Both Kate and Lisa
- While you're talking to your boss, he or she is tapping a foot. This might be a sign that your boss.....
 - is important with what you're saying
 - is interested in what you're saying
 - feels he or she is superior to you

Reading Comprehension Test

Part I : Read the following passages and then choose the best answer for each question.

Passage 1

From time to time, the health-conscious public learns of another kind of food or herb said to have the magic ability to cure cancer. The latest such overclaimed product is the Lin Jue mushroom. The FDA warns consumers that there is no medical evidence to support claim of its anti-cancer properties. According to Dr. Bantao Uakul, secretary of the FDA, the Lin Jue mushroom is categorized as a traditional medicine in the form of a Chinese herb. It can be used as a remedy for cough, asthma, pain, digestive problems and insomnia.

The mushroom is registered with the FDA in two formulas. The first, consisting solely of the Lin Jue mushroom, has been proven to improve overall health. The second formula, a concoction of the mushroom and other substances, is effective in healing the above-mentioned condition. But neither have been found to reduced the effects of cancer. In any case, in order to use the product safely and without hazardous side effects, it is recommended that consumers consult a physician for correct use.

ที่มา : วัฒนาพร ระงับทุกข์และ สมพิศ ป.สัตยารักษ์. (1998:39). *Concentrate of Critical Reading*.

1. The main idea of the passage is that.....
 - a. herb may produce dangerous side effects
 - b. scientists are still experimenting on the Lin Jue mushroom
 - c. the Lin Jue mushroom has not been proven to cure cancer
 - d. cancer cannot be cured
2. According to FDA, there is no medical evidence to prove that.....
 - a. food or herb can help cure cancer
 - b. the two formulas are effective
 - c. the Lin Jue mushroom has not been proven to cure cancer
 - d. the Lin Jue mushroom can cure cancer
3. One fact about the Lin Jue mushroom is that it.....
 - a. can improve overall health
 - b. has two formulas
 - c. is a Chinese herb
 - d. is the best remedy for cough

4. Food or drink made of.....can cure cough, asthma, pain, digestive problems and insomnia.

- a. all kinds of herb
- b. Chinese herb
- c. the Lin Jue mushroom of the first formula
- d. the Lin Jue mushroom together with other substances

5. Before people take food made of the Lin Jue mushroom they should.....

- a. check the formula
- b. read warnings
- c. ask for a doctor's advice
- d. register with the FDA

6. "It can be used as a remedy for cough, asthma, pain, digestive problems and insomnia."

The underlined word refers to.....

- a. the Chinese herb
- b. the anti-cancer property
- c. a traditional medicine
- d. the Lin Jue mushroom

7. "But neither have been found to reduce the effects of cancer." The Underlined word refer to.....

- a. none of the two formulas of the Lin Jue mushroom
- b. neither of the Lin Jue mushroom nor other substances
- c. none of the evidences
- d. none of the conditions

8. From time to time, the health-conscious public learns of another kind of food or herb.....

"The underlined part means.....

- a. people who are always sick
- b. people who give full attention to health
- c. people who are interested in medicine
- d. people who believe in the magic ability of herbs

Libra (Sept 23- Oct 23)

On Monday, somebody is in a very romantic mood and of course you'll be quick to take advantage of this fact. Mid-week though, there seem to be family problems which prevent you from pushing ahead with your work and ambitions, but it seems you have little choice. Late week new friends enter your circle and it's an ideal time for visiting clubs or any kind of team work. Saturday you're adventurous, you'll want to meet new people and even travel. There's no reason why you shouldn't.

ที่มา : วัฒนาพร ระงับทุกข์;และ สมพิศ ป.สัตยารักษ์. (1998:27). *Concentrate of Critical Reading*.

แผนการสอน 2

วิชา : อ 035

ห้องเรียน : กลาง 3/1

จำนวนนักเรียน : 24 คน

เวลา : 150 นาที

จุดมุ่งหมาย : - เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง และบอกความหมายของคำศัพท์
ได้ถูกต้อง
- เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม ดีความ และจับใจความสำคัญของ
เรื่องที่อ่านได้

ขั้นตอนการสอน

ขั้นตอนก่อนการอ่าน (Pre-reading)

1. ครูทบทวนและนำเสนอคำศัพท์ ดังต่อไปนี้

transvestite (n.), stunning (adj.), parodies (n.), naked (adj.), outpoint (v.), opponent
(n.), wear makeup (v.)

ครูนำเสนอโดยการอธิบายและใช้รูปภาพประกอบ จากนั้นครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามคำศัพท์แต่ละคำ และหลังจากนั้นครูติดบัตรคำตามลำดับ

2. ครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกเสียงคำศัพท์ ในบัตรคำที่ครูติดบนกระดานดำ

3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ จากใบงานใน Task A เพื่อทดสอบความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

4. ครูเฉลยแบบฝึกหัดพร้อมกับนักเรียนบนกระดานดำ และนักเรียนแต่ละคู่เปลี่ยนกันตรวจให้คะแนนพร้อมลงชื่อกำกับ

5. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดก่อนการอ่านโดยให้นักเรียนเดาเกี่ยวกับเรื่องราวของน้องตุ้มหรือปริญญ์ ในใบงาน Task B

ขั้นตอนระหว่างການอ่าน (While-reading)

1. ครูแจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านในใจ และตรวจสอบคำตอบในใบงาน Task B โดยให้เปลี่ยนกับคู่ของตนในกลุ่ม
2. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด จากใบงานใน Task C โดยการตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
3. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบใน Task C โดยการถามนักเรียนเพื่อให้นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และครูเขียนคำตอบบนกระดานดำ นักเรียนแต่ละคู่เปลี่ยนกันตรวจคำตอบพร้อมลงคะแนน และชื่อคนตรวจในใบงาน
4. ครูรวบรวมใบงานทั้งหมดที่นักเรียนทำ เพื่อให้ครูกรอกคะแนนลงในใบคะแนนของทีม

ขั้นตอนหลังการอ่าน (Post-reading)

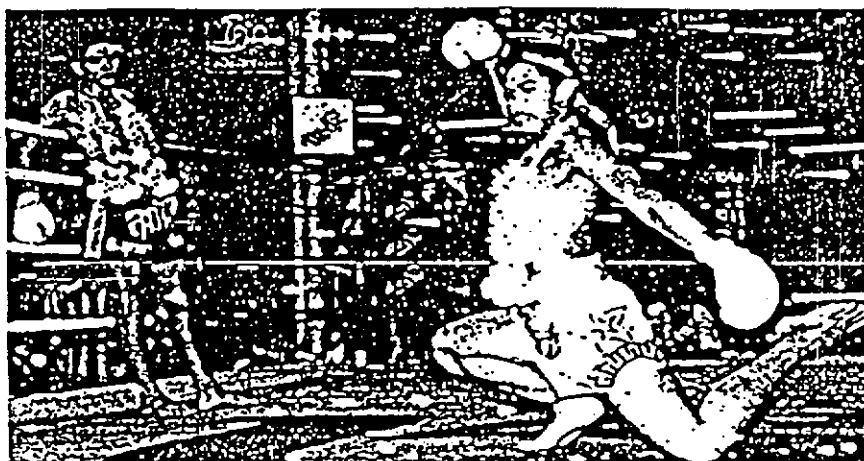
1. นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันเขียนสรุปเรื่องคร่าวๆ (Task C ข้อ 8) เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน จากนั้นร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม และเขียนสรุปอีกครั้ง (เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยก็ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน)
2. แต่ละกลุ่มส่งงานเขียน 1 ชิ้น เพื่อให้ครูตรวจให้คะแนน และบันทึกลงในใบคะแนนของทีม
3. นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจในแบบทดสอบ Reading Comprehension Test V เสร็จแล้วครูตรวจเช็คและบันทึกให้คะแนนในใบคะแนนของทีม
4. ครูประกาศผลคะแนนรวมประจำหน่วยการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนทราบคะแนนความก้าวหน้าของตนเอง และคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม โดยการติดประกาศหน้าห้องเรียน

สื่อและอุปกรณ์การสอน

1. ใบงาน
2. บัตรคำ
3. รูปภาพ

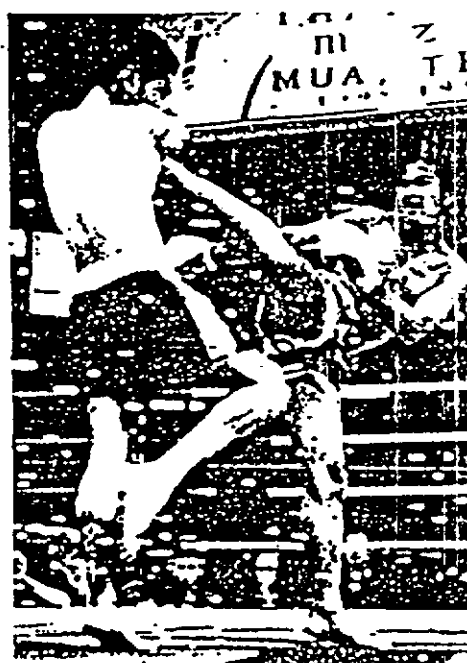
การวัดผลประเมินผล

1. การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
2. งานที่ได้รับมอบหมาย
3. การทดสอบย่อย

Float Like a Butterfly, Sting Like a (Queen) Bee

Thailand's transvestites are no mere parodies of womanhood: they are men who devote their lives to studying and adopting the graces unique to the female race - that special walk, say or how to land a savage kick in a man's face. The latter is the speciality of Parinya Kiatbusaba, 16, a rising star in the sport of kick boxing (Muay Thai). The 64-kg fighter was unknown outside his native city of Chiang Mai. But he made a stunning debut in the capital by refusing to weigh in naked, as the rules require he was given special dispensation to wear J. Crew briefs.

A packed Lumpini Stadium last night watched transvestite kick boxer Parinya Kiatbusaba (right) outpoint opponent Owen Sor Boonya over five rounds. It was Parinya's first fight in Bangkok

and he won 40,000 baht for his efforts. "I was very pleased with my performance", said Parinya "although I felt very tired at the end." However the Chiang Mai native still had enough energy to give his opponent a big kiss after the fight. The 16-year-old fighter, who wore makeup and pink nail polish at yesterday's weigh-in, said he hoped his career would enable him to buy a house and land for his parents in Chiang Mai. And though he does powder his nose during training, Parinya proved yesterday he is no powder puff in the ring.

ที่มา : ไก่ภูมิตัวเอง (2016) ราชบัณฑิตยสถาน. หน้า 49.

Task

A. Match the meanings under Y with the words under X.

X	Y
.....1.transvestite	a. very impressive or beautiful
.....2. parodies	b. not wearing any clothes
.....3. stunning	c. men's short tight underpants or women's knickers
.....4. naked	d. someone who is competing against you
.....5.outpoint	e. win the match by getting more points than their opponent
.....6. opponent	f. to buy or sell goods or services
	g. someone who has been accused of a crime and is on trial
.....7. round	h. a humorous piece of writing drama, or music which imitates the styles of a well-known person in an exaggerated way.
.....8. wear makeup	i. right for a particular purpose, person, or situation
.....9. briefs	j. to have something on your face as powder
.....10.savage	k. a sign that something will happen, is true, or exists
	l. cruel and unpleasant or violent

B. Write T in front of the correct statements and F in front of the incorrect statements.

-1. Pirinya or Nong Toom has been a boxer.
-2. He was born in Chiang Rai.
-3. He gave a big kiss after the fight.
-4. He never wore makeup before fighting.
-5. He wanted to buy a horse and land for his parents while he was a boxer.

C. Answer the following questions.

1. What is the main idea of the passage?

.....

.....

.....

2. Who is Parinya Kiatbusaba?

.....

.....

.....

3. Where is his hometown?

.....

4. According to the rules of Lumpini Stadium, what do boxers have to do before a fight?

.....

5. How much money did he receive for this fight?

6.'he is no powder puff in the ring' means.....

.....

.....

.....

7. Write the summary of the passage.(in English or Thai)

[illegible]

Reading Comprehension Test

1. Read these passage and then choose the best answer for each question.

Reading Passage

Compact discs (CDS) have revolutionized the music industry with their surprisingly realistic sound. The six-inch discs look like thin, plastic sandwiches with aluminum in the center. They have digitally recorded material that is read by laser beams, so the sound has none of the cracking of vinyl records. CDS are also **virtually** indestructible, lighter and smaller than conventional records (LPS). CDS are becoming more widely available than LPS : **they're** sold in electronics and video stores that haven't formerly carried records or cassettes. Many record stores are now cutting their prices on LPS to make room for the new CDS.

There has been a phenomenal growth in the sale of CDS. Sales were up almost 150 percent in the first half of 1986 as compared to the first half of 1985. While fewer than 6 million CDS were sold in the US in 1984, there were **approximately** 50 million sold in 1986. The sales would likely be even higher were it not for the price : CDS cost nearly twice as much as LPS. In the near future, however, prices should lower as more production facilities open.

ที่มา : จิราภรณ์ โกธรรม. (2539:145-146). *English Quiz ม.5.*

1. The main appeal of CDS is their.....
 - a. price
 - b. size
 - c. sound
 - d. availability
2. The author refers to CDS as "sandwiches" because they.....
 - a. are light
 - b. are small
 - c. are layered
 - d. don't crackle
3. This passage states that it is difficult to.....
 - a. play a CD
 - b. produce a CD
 - c. record a CD
 - d. destroy a CD
4. Many record stores are currently.....
 - a. lowering CD prices
 - b. raising LP prices
 - c. lowering LP prices
 - d. raising CD prices

5. According to this passage, which one of the following is true?
- a. Different kind of stores are selling CDS.
 - b. More CDS are available than LPS.
 - c. Stores are selling more CDS than LPS.
 - d. Stores are losing money on their LPS.
6. The author's main purpose is to.....
- a. tell how CDS are made
 - b. discuss the growth of CDS
 - c. compare CDS and LPS
 - d. describe the technology that produces CDS
7. The word "**virtually**" (line 4) means.....
- a. probably
 - b. completely
 - c. almost
 - d. easily
8. The word "**they**" (line 6) refers to.....
- a. LPS
 - b. CDS
 - c. ADS
 - d. LDS
9. The word "approximately" (line 10) means.....
- a. exactly
 - b. profitably
 - c. roughly
 - d. rapidly
10. What does "CDS" stand for?
- a. company of discs
 - b. compact discs
 - c. cracking of vinyl records
 - d. conventional records

2. Write the summary of the passage. (in English or Thai)

This image shows a full page of handwriting practice paper. It features approximately 20 horizontal dashed lines spaced evenly across the page, providing a guide for letter height and placement. The background is plain white, and there are no margins or additional markings.

**แบบสอบถามวัดเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการทราบเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละข้อจะเป็นประโยคสั้นๆ เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว ให้เลือกตอบตามความคิดเห็น หรือความรู้สึกของนักเรียนจริงๆ อย่างนึกถึงหลักวิชาการหรือข้อควรปฏิบัติอื่นใด
2. คำตอบนี้ ไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของนักเรียนจึงไม่จำเป็นต้องตรงกับคำตอบของผู้อื่น ผลหรือคำตอบที่ได้นี้จะถือเป็นความลับเฉพาะเพื่อจะนำผลรวมไปใช้ในการวิจัยทางวิชาการเท่านั้น ทั้งจะยังไม่มีผลกระทบต่อการเรียนหรือคะแนนสอบหรือตัวนักเรียนแต่ประการใด ขอให้ตอบตามความรู้สึกที่เป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด
3. ขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อ วิธีตอบให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความ จากนั้นพิจารณาว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เมื่อคิดว่าจะตอบช่องใด ให้ทำเครื่องหมาย / ให้ตรงกับช่องนั้น

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านบทความ โฆษณาที่เป็นภาษาอังกฤษในหนังสือพิมพ์					
2. ข้าพเจ้าชอบเปิดพจนานุกรมเพื่อดูความหมายของคำศัพท์ที่ไม่แน่ใจขณะที่อ่าน					
3. ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดเมื่ออ่านภาษาอังกฤษ					
4. การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนทันสมัย					
5. คำศัพท์และภาษาในบทอ่านที่ครูกำหนดให้อ่าน มีระดับความยากเกินระดับความรู้ของข้าพเจ้า					
6. ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนในชั่วโมงการอ่านภาษาอังกฤษ					
7. ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษทุกคาบเรียน					
8. ข้าพเจ้าคิดว่าการอ่านภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. ข้าพเจ้าคิดว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญน้อยกว่าทักษะอื่นๆ					
10. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไม่มีความสำคัญต่อการเรียนในระดับสูง					
11. ข้าพเจ้าชอบอ่านภาษาอังกฤษในเวลาว่างเสมอ					
12. การอ่านภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้ารู้ศัพท์และสำนวนมากขึ้น					
13. ข้าพเจ้ามีความภูมิใจเมื่ออ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจ					
14. ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเมื่ออ่านบทอ่านภาษาอังกฤษ					
15. ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้ชั่วโมงการอ่านภาษาอังกฤษเลย					
16. ข้าพเจ้าชอบอ่านเรื่องสั้นที่เป็นภาษาอังกฤษ					
17. เมื่อข้าพเจ้าอ่านเนื้อเรื่องไม่เข้าใจจะหยุดอ่านทันที					
18. เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทอ่าน จะถามผู้สอนเสมอ					

(ปรับปรุงจาก วรรณดี แสงประทีป.2544 : 29)

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานร่วมกันในกลุ่ม
ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่ 3

พฤติกรรมการทำงานร่วมกันของกลุ่ม ครั้งที่

คำชี้แจง บันทึกการทำงานร่วมกันของนักเรียนแต่ละกลุ่มในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องของพฤติกรรมนั้นๆ

รายการพฤติกรรม	กลุ่ม					
	A	B	C	D	E	F
1. พุดแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมกลุ่ม						
2. ปรีกษาเกี่ยวกับการแบ่งงานกันทำ						
3. พุดล้อเล่นขณะผู้อื่นให้ข้อมูล						
4. ตั้งใจฟังผู้อื่นอธิบาย						
5. ไม่ช่วยเพื่อนในกลุ่มทำงาน						
6. พุดคุยในขณะที่ทำงาน						
7. ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ						
8. ช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อมีปัญหา						
9. ตั้งใจทำงานอย่างข้มกเขม้นเมื่อได้รับคำสั่ง						
10. ให้กำลังใจผู้อื่นเมื่อตอบถูก						
11. แสดงอำนาจเหนือผู้อื่นในกลุ่ม						
12. ให้โอกาสผู้อื่นเมื่อทำผิด						
13. ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น						
14. ไม่เอื้อเฟื้อเพื่อนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์						

(ปรับปรุงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2536 : 36-37)

พฤติกรรมอื่นๆที่ปรากฏ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้บันทึก.....
 (.....)

ภาคผนวก ง
หนังสือราชการ

- 1.ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย
- 2.ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- 3.ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

๓๐ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต และแผนการจัดการเรียนรู้

เนื่องด้วย นายสรายุทธ จันทรมบัติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ผลการใช้วิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด” โดยมี อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ กับนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน และทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสรายุทธ จันทรมบัติ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 043-511244 มือถือ 07-9350312

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๖๕1๕

วันที่ ๑๑ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นายสรายุทธ จันทรมบัติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ผลการใช้ วิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด” โดยมี อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์ตนะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เดือนตา เลาสุขศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ แผนการจัดการเรียนรู้ให้ นายสรายุทธ จันทรมบัติ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๖๒

วันที่ ๒๑ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์นงเยาว์ กอสนาน

เนื่องด้วย นายสรายุทธ จันทรมบัติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ผลการใช้ วิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด” โดยมี อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์คณะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบสังเกตให้ นายสรายุทธ จันทรมบัติ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๓๙ มิถุนายน 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสังเกต และแผนการจัดการเรียนรู้

เนื่องด้วย นายสรายุทธ จันทรมบัติ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “ผลการใช้
วิธีเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและต่อเจตคติของนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง
ปีที่สาม วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด” โดยมี อาจารย์กุลทิพย์ โรหิตร์คณะ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ทำการสอนตามแผน
การจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ กับนักเรียนระดับนาฏศิลป์ชั้นกลาง ชั้นปีที่ 3 จำนวน 27 คน
และทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษ และ
แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ในระหว่างเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายสรายุทธ จันทรมบัติ ได้เก็บข้อมูล
ในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 043-511244 มือถือ 07-9350312

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสรายุทธ จันทรสมบัติ
วันเดือนปีเกิด	14 พฤศจิกายน 2516
สถานที่เกิด	อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	23/17 ถนนมิโชคชัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด 45000
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2539	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ) จาก สถาบันราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนกมลาไสย อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์